Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοσαύτης ἢ τοσαύτης ἐργασίας τῶν διαφόρων τοῦ δικαστικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀρχῶν. Ἂν ἐξετάσωμεν τί συμβαίνει κατὰ τοῦτο ἀλλαχοῦ, εἰς τὴν Γαλλίαν λ. χ. βλέπομεν ὅτι τὰ ἔξοδα τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἀποτελοῦσι τὸ πέμπτον περίπου τῆς ὅλης δικαστικῆς δαπάνης, καὶ τὸν ὅρον τοῦτον δὲν δυνάμεθα, νομίζω, εἰμὴ νὰ θεωρήσωμεν ὡς εὔλογον, καθότι εἶναι ἀποτέλεσμα δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ἀπαραλλάκτου σχεδὸν μὲ τὸν ἐδικόν μας καὶ καταστάσεως πραγμάτων μονίμου καὶ πολυχρόνιου. Ἂν ἤδη ἀναζητήσωμεν τὴν ἀναλογίαν ταύτην παρ' ἡμῖν εἰς τὰ προλαβόντα ἔτη, παρατηροῦμεν ὅτι κατὰ μὲν τὸ 1835 ἦτο ὡς 1/21 (20659 πρὸς 444,915), κατὰ δὲ τὸ 1836 ὡς 1/14 (37028 — εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο περιέλαβα τὰ ἄρθρα 2, 4 καὶ 5 τοῦ κεφαλαίου τούτου, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὰ κύρια ἔξοδα τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης — πρὸς 528,710), κατὰ δὲ τὸ 1837 ὡς 1/8 (66,752 πρὸς 568,592), κατὰ δὲ τὸ 1838 ὡς 1/6 (105,258 πρὸς 683,753), κατὰ δὲ τὸ 1839 ὡς 1/5 καὶ 10/13 (131,110 πρὸς 758,518)· ὅτι τελευταῖον κατὰ τὸ 1840 ἡ ἀναλογία αὕτη ἦτο ὡς 1/5 καὶ 1/6 (143902 πρὸς 784,986).

Λαμβάνοντες λοιπὸν ὡς βάσιν τὴν εὔλογον ἀναλογίαν τὴν ἐπικρατοῦσαν ὡς προαναφέραμεν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ παρατηροῦντες τὴν προοδευτικὴν αὔξησιν τῆς ἀναλογίας ταύτης παρ' ἡμῖν, ἐξάγομεν τὸ συμπέρασμα ὅτι κατὰ τὸ 1835 ἐδαπανήθη εἰς τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ κατὰ τὸ 1836 δαπανηθέντος ποσοῦ ὄχι διότι συνέβη κατὰ τὸ πρῶτον τῶν δύω τούτων ἐτῶν τὸ ἥμισυ τῶν ἀθεμίτων πράξεων, ἀλλὰ διότι αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ μόλις συστηθεῖσαι, δὲν ἀνέπτυξαν οὐδ' ἦτο δυνατὸν ν' ἀναπτύξωσι ὅλην ὅση ἀπαιτεῖτο τὴν δραστηριότητα καὶ ἱκανότητα περὶ τὴν καταδίωξιν καὶ ἐξέλεγξιν τῶν κακουργημάτων καὶ τῶν πλημμελημάτων, ὅτι κατὰ τὸ 1836 κατέβαλον πλείονα ζῆλον, ἐπιμέλειαν καὶ ἐπιτηδειότητα, κατὰ τὸ 1837 ἔτι πλέον καὶ οὕτω ἐφεξῆς πλησιάζουσι κατ' ἔτος εἰς τὸν τελευταῖον ὅρον τῆς ἐργασίας των. Ἄλλη ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι, ἐνῷ κατὰ τὸ 1835 ἐδαπανήθη, ὡς εἴδομεν, εἰς τὰ ποινικὰ ἔξοδα τὸ 1/21 τοῦ ὅλου ἀναλώματος, κατὰ τὸ 1834 ἐξοδεύσαμεν τὸ 1/12, εἰς δὲ τὸ 1833 σχεδὸν τὸ 1/65, ὥστε ἂν ἀπὸ τὴν δαπάνην ἐκρίνομεν περὶ τῆς ποινικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου ἔπρεπε νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη ὑπέκυψεν εἰς τὰς πλέον δυσεξηγήτους ἀνωμαλίας, ὅτι δηλαδὴ κατὰ τὸ 1834 ἔγειναν πενταπλάσιοι ἀθέμιτοι πράξεις ἢ κατὰ τὸ 1833 καὶ κατὰ τὸ 1835 πάλιν κατὰ τὸ τρίτον ὀλιγώτεροι παρὰ κατὰ τὸ 1834, ἐνῷ ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι κατὰ τὸ 1833, μόλις ἐγκαθιδρυθέντων τῆς νέας καταστάσεως τῶν πραγμάτων καὶ τῶν τριῶν ἐγκληματικῶν δικαστηρίων, ἡ καταδίωξις ἔγεινε καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ γένῃ πολλὰ ἀτελής, ὅτι κατὰ τὸ 1834, ἀναπτυχθείσης ὅσον ἔνεστι τῆς ἐνεργείας τῶν τριῶν τούτων δικαστηρίων, ἡ δικαιοσύνη ἐνήργησε πολλοστῷ τῷ λόγῳ δραστηριώτερον καὶ σχετικῶς δραστηριώτερον ἀπὸ αὐτὸ τὸ 1835 ὅτε, ἂν καὶ ἐσυστήθησαν ὅλα τὰ δικαστήρια, δὲν ἦτο ὅμως ὡς ἐπαρατηρήθη ἤδη, δυνατὸν καὶ νὰ ἐνεργήσωσιν ἀμέσως μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἐπιμέλειαν. Συμπεραίνομεν λοιπὸν ἐπαναλαμβάνοντες ὅτι ἡ βαθμιαία αὔξησις τῆς δαπάνης ταύτης δὲν ἀναδεικνύει εὐτυχῶς τὴν χειροτέρευσιν τῆς ποινικῆς μας καταστάσεως, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας τὴν μεγαλητέραν δεξιότητα καὶ προθυμίαν ἐκ μέρους τῆς δικαιοσύνης πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων της.

Ἄλλως τε τὰ ἔξοδα ταῦτα δὲν εἶναι ὅλα ἀποκλειστικῶς εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ταμείου. Κατὰ τὸ ἄρ. 19 τοῦ περὶ δικαθαρίσεως κλπ. Β. Διατάγματος τὰ ἔξοδα ταῦτα εἶναι ἀπολήψιμα ὁσάκις ὁ κατηγορούμενος καταδικασθῇ· ἐντεῦθεν τὸ πέμπτον περίπου τοῦ συνόλου τῶν ἐξόδων τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἐπανέρχεται διὰ τῆς ἀπολήψεως, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς καταστάσεις τῶν ταμείων· καὶ μολονότι τὸ εἰσπραττόμενον τοῦτο ποσὸν δὲν εἶναι πολλὰ μικρόν, καθότι ἀπὸ τὸ ὁλικὸν τοῦ ἀναλώματος πρέπει ν' ἀφαιρεθῇ, ὡς ἀνεπιστρεπτεῖ δαπανώμενον, τὸ ἥμισυ μὲν διὰ τὰς ἀθωώσεις, τοῦ δὲ ὑπολειπομένου ἡμίσεως τοὐλάχιστον τὸ ἕτερον ἥμισυ διὰ τοὺς οὐδεμίαν περιουσίαν ἔχοντας καταδίκους, μολαταῦτα ἐδόθησαν κατ' αὐτὰς αὐστηραὶ διαταγαὶ πρὸς ἐπιμελεστέραν εἴσπραξιν τῶν ἐξόδων τούτων.

5) Ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων.

Ἀπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο πληρόνονται τὰ ἔξοδα ὄχι μόνον τῆς τῶν ὑποδίκων μεταφορ[illegible]ς, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν πειστηρίων καὶ ἐγγράφων. Τὰ ἔξοδα ταῦτα κα[illegible]νίζονται ἀπὸ τὸ ἄρθρον 4 καὶ ἐπ. τῆς ποινικῆς διατιμήσεως καὶ δὲν [illegible] εἶναι πολλά, καθότι οἱ μὲν ὑπόδικοι μεταφέρονται συνήθως πεζοί, μόνον [illegible] ὅταν ὑπάρχῃ πιστοποιημένη ἀνικανότης πρὸς τοιαύτην μεταφορὰν γίνεται χρῆσις ἁμάξης ἢ ἵππων· τὰ δ' ἔγγραφα καὶ πειστήρια μεταφερίζονται συνήθως ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων καὶ μόνον ὅταν ἦναι ὀγκώδη γίνεται ἄλλως ἡ μεταφορά των.

Ἔξοδα ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Τὸ ἓν μόνον τοῦτο ἄρθρον τοῦ ὑπὸ στοιχ. Β. πίνακος ἀποτελεῖ τρία εἰς τὸν ὑπὸ στοιχ. Α. ἀπὸ τὰ ὁποῖα καταφαίνεται σαφῶς ἐκ τίνων σύγκειται καὶ ἑπομένως θεωρῶ περιττὴν περισσοτέραν περὶ αὐτοῦ ἀνάπτυξιν.

Ἐπισκευαὶ διαφόρων οἰκοδομῶν.

Ἐρρέθη ἤδη ἀνωτέρω ὅτι μέχρι τινὸς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ τὰ ἐν Ναυπλίῳ δικαστήρια ἔδρευον εἰς δημόσια καταστήματα· ἡ διατήρησις τῶν σαθρῶν τούτων οἰκοδομῶν αἵτινες ἔχρηζον συχνῶν ἐπισκευῶν ἀποτελεῖ τὴν δαπάνην τοῦ ἄρθρου τούτου, ἥτις δὲν ὑπάρχει πλέον ἐν τῷ παρόντι, καθότι ἅπαντα τὰ δικαστήρια τοῦ Βασιλείου συνεδριάζουσιν ἤδη εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας.

Ἀπρόβλεπτα ἔξοδα.

1) Ὑπηρεσία ὑποθηκῶν.

Τὰ ἀπρόβλεπτα ἔξοδα τοῦ ὑπὸ στοιχ. Β. πίνακος ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τοῦ ὑπὸ στοιχ. Α. Περὶ τοῦ πρώτου αὐτῶν ἄρθρου δὲν ἔχω νὰ παρατηρήσω πολλά. Ἡ Κυβέρνησις ἀναλαβοῦσα εἰς βάρος της τὴν κατασκευὴν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου ἀπαιτουμένων βιβλίων, διέταξε νὰ ληφθῇ κατὰ τὸ 1836, ὅτε κατὰ πρῶτον ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ὁ νόμος οὗτος, ἡ δαπάνη τῆς πρώτης κατασκευῆς ἥτις ἦτο καὶ σημαντικωτέρα ἀπὸ τὰ γραφικὰ τῆς Γραμματείας ἔξοδα (ἴδε ἀνωτέρω τὰς περὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐξηγήσεις μου), μετὰ δὲ ταῦτα ἐσυστήθη ἰδιαίτερον ἄρθρον ἐν τῷ τέλει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Γραμματείας διὰ νὰ ἐπαρκῇ ἀπὸ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῶν βαθμηδὸν πληρουμένων βιβλίων.

2) Ἔκτακτα στρατοδικεῖα.

Μεταβαίνω εἰς τὸ δεύτερον ἄρθρον, τὰ ἔκτακτα στρατοδικεῖα. Κατὰ τὸ ἄρθρον 511 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἡ στρατιωτικὴ δίκη διατάσσεται ἕνεκα στάσεως, φόνου, λῃστείας, πειρατείας καὶ ἐμπρησμοῦ ὁσάκις τὰ κακουργήματα ταῦτα ἀναφανῶσιν ἐπὶ τοσοῦτον ἐπίμονα, ὥστε νὰ ἦναι χρεία ἐκτάκτων μέτρων πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας. Ἡ Βασ. Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ τρὶς καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν τοῦτο διάστημα εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ φοβεροῦ τούτου ὅπλου, πρῶτον κατὰ τὸ 1836 ὅτε ἐσυστήθησαν συγχρόνως δύω ἔκτακτα στρατοδικεῖα εἰς Λαμίαν καὶ εἰς Μεσολόγγιον διὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐκραγεῖσαν λῃστανταρσίαν· δεύτερον, κατὰ τὸ 1838, εἰς Ὕδραν διὰ τὴν ὀλιγοχρόνιον στάσιν ἥτις κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἀνεφάνη εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νόμου καὶ, τρίτον, κατὰ τὸ αὐτὸ ἐκεῖνο ἔτος, εἰς τὴν Πελοπόννησον διὰ τὴν λῃστείαν τὴν μαστίσασαν τὰς ἐπαρχίας τῆς χερσονήσου ταύτης. Ἐκ τῶν τριῶν τούτων στρατοδικείων τὸ μὲν ἐν Ὕδρᾳ συστηθὲν διήρκεσε πολὺ ὀλίγον, τὰ κατὰ τὴν Στερεὰν δὲν διελύθησαν εἰμὴ κατὰ τὸ 1837, τὸ δὲ τῆς Πελοποννήσου μόλις κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ παρελθόντος ἔτους διελύθη· ἀλλ' ἐκ τῆς παρατάσεως ταύτης τῶν ἐκτάκτων τούτων δικαστηρίων καὶ πρὸ πάντων τοῦ Πελοποννησιακοῦ δὲν πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι, δι' ὅλου αὐτοῦ τοῦ διαστήματος ἡ παρουσία των ἦτον ἀπαραιτήτως ἀναγκαία. Εἶναι ἀπεναντίας βέβαιον ὅτι τὸ ἐν Πελοποννήσῳ στρατοδικεῖον, μάλιστα μετὰ τὸ πρῶτον τῆς ὑπάρξεώς του ἔτος, διετέλει ὡσεπιτοπολὺ ἀργὸν καὶ ὅτι ἰδίως περὶ τὰ τέλη μῆνας ὁλοκλήρους δὲν ἐδίκαζε παντάπασιν· ἀλλ' ἡ Βασ. Κυβέρνησις συστήσασα ἅπαξ τὰ δικαστήρια ταῦτα δὲν ἐθεώρει εὔλογος κατάλληλον νὰ τὰ διαλύσῃ πρὶν ἢ ἐντελῶς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Β. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ

Ὅτι, πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθ. 3 τοῦ ἀπὸ 17 (29) Νοεμβρίου 1836 περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν Νόμου, συσταίνεται διὰ Βασ. Διατάγματος ἀπὸ 14 (26) τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἐκ τῶν ἐν τακτικῇ ὑπηρεσίᾳ Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας κυρίων Α. Παΐκου καὶ Α. Λοιδορίκη καὶ τοῦ ἀρειοπαγίτου Κ. Μ. Ρενιέρη.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ἐξετάσει ὅσους τίτλους ἰδιοκτησίας καὶ ἔγγραφα περὶ ἀντιποιήσεων δασῶν, ἰδεῶται, σωματεῖα ἢ καταστήματα ἐπαρουσίασαν ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ῥηθέντι ἄρθρῳ ὡρισμένης προθεσμίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ἀπριλίου 1842.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας

Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀφορῶσαι τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου (10 Μαρτίου) ε. ε. Β. Διατάγματος ὁ Κ. Γ. Χαραλάμπης μέχρι τοῦδε ἐλεγκτὴς τοῦ τελωνείου Κορινθίας μετατίθεται εἰς τὸ ἐπιτρ. ταμεῖον Λοκρίδος ἀντὶ τοῦ Κ. Ἀρβάλη.

Διὰ τῶν ἀπὸ 2 (14) Μαρτίου ε. ε. Β. Διαταγμάτων ἔγειναν οἱ ἀκόλουθοι διορισμοὶ καὶ μεταθέσεις·

Ὁ Κ. Χαστᾶς διωρίσθη ἐπιστάτης τοῦ ἐν Πειραιεῖ καταστήματος τῆς διαμετακομίσεως, ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Δ. Γεωργαντᾶ·

Ὁ Κ. Ν. Καρκάκης διωρίσθη προσωρινῶς ἀρχιφύλαξ τοῦ σταθμοῦ Ἀνάφης ἀντὶ τοῦ Δημ. Κωνσταντίνου, ἀποθανόντος καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸν σταθμὸν Ἀνάφης·

Οἱ ἐλεγκταὶ τῶν τελωνείων Πειραιῶς καὶ Ναυπλίου Κ. Ἰω. Ὀθώνιος καὶ Λ. Ταβολάρος μετετέθησαν ἐναλλὰξ, ὁ μὲν πρῶτος εἰς Ναύπλιον, ὁ δὲ δεύτερος εἰς Πειραιᾶ·

Οἱ γραμματεῖς τῶν τελωνείων Πειραιῶς καὶ Πατρῶν, Κ. Ἰω. Γκίκας καὶ Θ. Γρυπάρης μετετέθησαν ἐναλλὰξ, ὁ μὲν πρῶτος εἰς Πάτρας, ὁ δὲ δεύτεος εἰς Πειραιᾶ.

Οἱ ἀρχιφύλακες τῶν ὑποτελωνείων Μήλου καὶ Σίφνου Κ. Γεώργιος Ἰω. Σταμελάκας καὶ Ν. Χανοῦτζος μετετέθησαν παρομοίως ἐναλλὰξ, ὁ μὲν πρῶτος εἰς τὸ ὑποτελωνεῖον Σίφνου, ὁ δὲ δεύτερος εἰς τὸ τῆς Μήλου.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 3 (15) Μαρτίου ε. ε. Β. Διατάγματος ἡ Α. Μ. εὐηρεστήθη νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν στρατιωτικὸν ἀρχιἰατρὸν καὶ ὑγειονομικὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς Κ. Δουμῶν νὰ δεχθῇ καὶ φέρῃ τὸ παρὰ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Γάλλων ἀπονεμηθὲν αὐτῷ διάσημον τῶν Ἱπποτῶν τοῦ τάγματος τῆς τιμῆς.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 10 (22) Μαρτίου ε. ε. Β. Διατάγματος ὁ Κ. Νικόλαος Α. Μπότασης διωρίσθη ἐπίτιμος πλοίαρχος γ'. τάξεως.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 18 (30) Μαρτίου ε. ε. Β. Διατάγματος ὁ μέχρι τοῦδε ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Πειραιῶς Κ. Α. Λουκόπουλος διωρίσθη Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος Γορτύνης, ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Ν. Γερακάρη, καὶ ὁ μέχρι τοῦδε ἐλεγκτὴς τοῦ τελωνείου Σύρου, Κ. Δ. Ἀμπελᾶς ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Πειραιῶς.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 18 (30) Μαρτίου ε. ε. Β. Διατάγματος, διωρίσθη βοηθὸς τοῦ δασονομείου Φθιώτιδος ἐδρεύων εἰς Εὐρυτανίαν ὁ Κ. Δ. Καραγιαννόπουλος ἀντὶ τοῦ Ν. Μπολοτᾶ ἀπολυθέντος τῆς ὑπηρεσίας.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 18 (30) Μαρτίου ε. ε. Β. Διατάγματος διωρίσθη βοηθὸς παρὰ τῷ δασονομείῳ Ἀττικῆς ὁ Κ. Εὐστράτιος Μπαπάος.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Μαρτίου (8 Ἀπριλ.) ε. ε. Β. Διατάγματος ὁ μέχρι τοῦδε λιμενάρχης Σκιάθου πλοίαρχος γ'. τάξεως Κ. Ἐμμανουὴλ Κριεζὴς μετετέθη κατ' αἰτησίν του εἰς τοὺς διαθεσίμους, ἀντ' αὐτοῦ δὲ διωρίσθη ὁ ὑποπλοίαρχος Κ. Ἐμμανουὴλ Γ. Βούλγαρης προβιβασθεὶς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ πλοιάρχου γ'. τάξεως.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου (12 Ἀπριλ.) ε. ε. Β. Διατάγματος μετετέθησαν ὁ μέχρι τοῦδε ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου καὶ ταμίας Τήνου Κ. Δ. Τζάνογλους ὡς ἐλεγκτὴς εἰς τὸ τελωνεῖον Σύρου ἀντὶ τοῦ προλαβόντως μετατεθέντος εἰς ἄλλην θέσιν Κ. Δ. Ἀμπελᾶ· ὁ μέχρι τοῦδε ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Κορίνθου Κ. Ἰω. Θέμελης, ὡς ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου καὶ ταμίας Τήνου· ὁ μέχρι τοῦδε ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως Σύρου Κ. Ἰω. Πετρῆς ὡς ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου εἰς Κόρινθον, καὶ ὁ μέχρι τοῦδε ἐλεγκτὴς τῆς ἁλαταποθήκης Πειραιῶς Κύριος Κ. Μπάος, ὡς ἐλεγκτὴς εἰς τὸ τελωνεῖον Κορίνθου, ἀντὶ τοῦ Κ. Ε. Η. Κόκκαλη παραιτηθέντος.

Διωρίσθησαν δὲ, ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως Σύρας ὁ πρώην δικαστὴς Κ. Κοτάκης, καὶ ἐλεγκτὴς τῆς ἁλαταποθήκης Πειραιῶς ὁ Κ. Δύριγκ πρώην δασονόμος.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου ε. ε. Β. Διατάγματος ἔγειναν αἱ ἀκόλουθοι μεταθέσεις·

Ὁ μέχρι τοῦδε ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου καὶ ταμίας Κούμης Κ. Σπ. Σκορδίλης μετετέθη ὡς ἐπιστάτης τοῦ ὑποτελωνείου Μυκώνου· ὁ δὲ μέχρι τοῦδε ἐπιστάτης τοῦ ὑποτελωνείου Μυκώνου Κ. Κ. Σαμοθράκης ὡς τοιοῦτος εἰς τὸ ὑποτελωνεῖον Ἴου· ὁ δὲ μέχρι τοῦδε ὑποτελώνης Ἴου Κ. Α. Χ. Ἀνδρέου ὡς ἐπιστάτης τῶν Ὀρυκτῶν τῆς Μήλου, καὶ ὁ μέχρι τοῦδε ἐπιστάτης τῶν Ὀρυκτῶν Κ. Ἐμ. Γιαμαλάκης ὡς ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου καὶ ταμίας Κούμης.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου ε. ε. Β. Διατάγματος διωρίσθη ἀρχιφύλαξ τοῦ ὑποτελωνείου Σκιάθου ὁ Κ. Λ. Σουμαρίπας ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Χρ. Κασσανδρέως.

Διὰ τῆς ἀπὸ 10 (22) Ἀπριλίου ε. ε. Β. ἀποφάσεως μετετέθη ὁ λογιστὴς τοῦ πληρώματος τοῦ Ναυστάθμου καὶ τοῦ λόχου τῶν πρεσβυτῶν Γεώργιος Καθοπούλης ἐπὶ τῆς γαβάρας ὁ Ἄρης ὡς τροφοδότης, εἰς δὲ τὴν θέσιν τούτου ὁ τροφοδότης Χρῆστος Δεάγγελος.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐξαλειφθῇ τὸ προκαλέσαν τὴν χρῆσιν αὐτῶν κακὸν καὶ ἡ ἐξάλειψίς του πιστοποιηθῇ, οὕτως εἰπεῖν, διὰ παρελεύσεως ἱκανοῦ χρόνου· τοῦτο δὲ διὰ νὰ μὴ ἀναγκάζεται μετὰ στιγμιαίαν τινὰ κατάπαυσιν νὰ ἐπανέρχεται αὖθις εἰς τ' αὐτά.

Τοῦ ἄρθρου τούτου ἡ δαπάνη σύγκειται 1 ἀπὸ τὰ ἐπιμίσθια τῶν μελῶν τῶν ἐκτάκτων στρατοδικείων, 2 ἀπὸ τὰ ἐνοίκια τῶν καταστημάτων αὐτῶν καὶ 3 ἀπὸ τὰ κυρίως γραφικὰ αὐτῶν ἔξοδα.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 515 τῆς ποινικῆς δικονομίας τὸ ἔκτακτον στρατοδικεῖον σύγκειται ἀπὸ πέντε δικαστάς, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Προέδρου, (ὧν μέρος στρατιωτικῶν, μέρος δικαστικῶν ὑπαλλήλων), ἀπὸ τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὸν γραμματέα, τὰ δ' ἐπιμίσθια αὐτῶν κανονίζονται ἀπὸ τὸ ἄρθρον 63 τῆς ποινικῆς διατιμήσεως, τροποποιούμενα καθ' ὅσον τὰ δικαστήρια ταῦτα ἑδρεύουσιν εἰς καθέδρας πλημμελειοδικῶν ἢ ὄχι, καθότι εἰς τὴν πρώτην περίστασιν τὰ μέλη τῶν πλημμελειοδικῶν τὰ λαμβανόμενα πρὸς συγκρότησιν τοῦ ἐκτάκτου στρατοδικείου δὲν λαμβάνουν ἐπιμίσθια, ὡς μὴ μακρυνόμενα τῆς ἕδρας των.

Κλεισμέναι χρήσεις.

Τὸ τελευταῖον κεφάλαιον τῶν κλεισμέων χρήσεων δὲν τὸ ἀναφέρω εἰμὴ διὰ νὰ δώσω τέλος εἰς τὰς περὶ τῶν καθέκαστα τῶν ἀπολογισμῶν ἐξηγήσεις μου. Ἀπὸ τὸ κεφάλαιον τοῦτο πληρόνονται τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ἔξοδα χρήσεώς τινος ὅσα δὲν ἐπρόφθασαν νὰ πληρωθῶσιν ἐνόσῳ ἡ χρῆσις αὕτη ἦτο ἀνοικτή.

Γενικαὶ παρατηρήσεις.

Αἱ αἰτίαι τῆς αὐξήσεως τῆς δικαστικῆς δαπάνης καθ' ὅλα τὰ ἔτη περὶ ὧν δίδεται ἤδη λόγος, μάλιστα δὲ κατὰ τὰ ἔτη 1838 καὶ 1839 ἐξετέθησαν ἐν πλάτει ἀνωτέρω· ἑπομένως ἐνταῦθα θέλω περιορισθῆ νὰ παρατηρήσω καὶ ν' ἀποδείξω ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη λαμβανομένη, εἰς τὸν ἀνώτατον αὐτῆς γνωστὸν ὅρον ἤτοι κατὰ τὸ 1840 ἔτος, δὲν εἶναι δυσανάλογος οὔτε πρὸς τὸ σύνολον τῆς δαπάνης τοῦ κράτους, οὔτε πρὸς τὸν πληθυσμὸν τοῦ βασιλείου, οὔτε πρὸς τὰς ἄλλας περιστάσεις τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ σύνολον τῆς τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου δαπάνης τοῦ κράτους κατὰ τὸ εἰρημένον 1840 ἔτος ἀναβαίνει εἰς 17,901,211 δραχμῶν καὶ λεπτὰ 19· ἡ δικαιοσύνη λοιπὸν καταναλώσασα δρ. 781 986 καὶ λεπ. 87 ἐδαπάνησε 4 6/17 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀναλώματος. Συγκρίνοντες τὴν ἀναλογίαν ταύτην μὲ τὴν εἰς ἄλλα κράτη ὑπάρχουσαν, εὑρίσκομεν αὐτὴν μικροτέραν μὲν παρὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς Βυρτεμβέργην λ. χ. τῆς ὁποίας ἡ δικαστικὴ δαπάνη ἀναβαίνει εἰς 7 3/10 τοῖς 100 καὶ παρὰ τὴν τῆς Βαυαρίας καὶ τοῦ Βάδεν, ὅπου ἡ δικαιοσύνη καταναλίσκει συνήθως 6 τοῖς 100· μεγαλητέραν δὲ παρὰ τὴν τῆς Πρωσσίας, δαπανώσης 3 6/10 τοῖς 100 καὶ τῆς Γαλλίας τῆς ὁποίας ἡ δικαιοσύνη δὲν ἀναλίσκει ὑπὲρ τὰ 2 4/10 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ὅλου τῶν ἐξόδων τοῦ κράτους. Ἂν ἤδη λάβωμεν ἕτερον τῆς δαπάνης μέτρον, τὴν ἀναλογίαν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ, βλέπομεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατοικημένη κατὰ τὸ 1840 ἀπὸ 830,000 περίπου κατοίκους καὶ δαπανήσασα 780,000 περίπου δραχμὰς ἐπέβαλεν εἰς ἕκαστον κάτοικον, διὰ τὴν συντήρησιν καὶ διανομὴν τῆς δικαιοσύνης φόρον 63 λεπτῶν, ὁ ἐστὶ ὀλιγώτερον παρὰ τὸν εἰς Βαυαρίαν λ. χ. ἀναλογούμενον (25 κραϊτσάρια κατὰ κεφαλὴν) καὶ τὸν εἰς Βάδεν (24 κραϊτσ.) καὶ ὄχι πολὺ μεγαλήτερον τοῦ ἀναλογοῦντος ἐν τῇ Γαλλίᾳ ὅπου ἕκαστος κάτοικος πληρόνει 57 ἑκατοστὰ διὰ τὴν δικαιοσύνην ἤτοι 63 λεπτὰ περίπου.

Ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω παραλληλισμοὺς ἐξάγεται ἤδη, ὅτι αἱ δαπάναι μας οὖσαι ὀλιγώτεραι ἀπὸ τὰς δαπάνας διαφόρων εὐνομουμένων ἐθνῶν δὲν δύνανται νὰ κατακριθῶσιν ὡς ὑπερβολικαί, μάλιστα ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν φαίνονται σχετικῶς μεγαλήτεραι εἰμὴ ἀπὸ τὰ ἔξοδα μεγάλων τινῶν ἐπικρατειῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὁ ὅλος προϋπολογισμὸς περιέχει πολλὰς καὶ παντοειδεῖς δαπάνας αἵτινες δὲν δύνανται μὲν νὰ ὑπάρχωσιν εἰς ἐπικρατείας μικρὰς καὶ μάλιστα εἰς τὴν ὅσον ἔνεστι περιορίζουσαν τ' ἀναλώματά της Ἑλλάδα, ἐξογκοῦσαι δὲ εἰς ἐκείνας τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀναδεικνύουσαι μικρότερον τὸν τῆς δικαιοσύνης.

Ἀλλ' ἐπιμελέστερον ἐγκύπτοντες εἰς τὴν παραβολὴν τῶν δαπανῶν μας μὲ τὰς Γαλλικάς, αἵτινες παριστῶσι τὸν ἐλάχιστον σχετικὸν ὅρον ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω παρατεθείσας, εὑρίσκομεν ὅτι συνηγοροῦσιν ὑπὲρ ἡμῶν οὐσιωδῶς καὶ οἱ ἑξῆς λόγοι.

1. Εἰς τὴν Γαλλίαν, κατὰ τὸ ἐδάφιον 9 τοῦ 3 ἄρθρου τῆς ποινικῆς διατιμήσεως, ὅλα τὰ ἔξοδα τῶν φυλακῶν καὶ αὐτῶν, δηλαδή, τῶν φυλακῶν τῶν ὑποδίκων εἶναι εἰς βάρος τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἐνῷ ἡ ἡμετέρα διακρίνει τὰ ἔξοδα ταῦτα καὶ ὑπάγουσα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὰς ποινικὰς φυλακὰς (ἐδ. 8 τοῦ ἄρθρου 3), τίθησιν εἰς βάρος τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὅλα τὰ τῶν φυλακῶν τῶν ὑποδίκων ἔξοδα. Ἐντεῦθεν εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπολογισμὸν ὑπάρχει κεφάλαιον φυλακῶν τῶν ὑποδίκων ἀρκετὰ σημαντικὸν διότι ἀποτελεῖ τὸ 4/17 περίπου τῆς ὅλης δαπάνης μας καὶ αὐξάνει τὴν πρὸς τὸ σύμπαν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀναλογίαν της, εἰς δὲ τὸν Γαλλικὸν δὲν ὑπάρχει παντάπασιν τοιαύτη δαπάνη ὡς περιειλημμένη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας. 2. Ἡ μεγάλη δυσαναλογία ἡ ὑπάρχουσα μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ Κράτους μας, ἐπιφέρει ἀναγκαίαν καὶ ἀκαταμάχητον αὔξησιν τῶν ἐξόδων τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης. Ἂν παραβάλωμεν τὰς περιφερείας τῶν πλημμελειοδικείων καὶ κακουργειοδικείων μας μὲ τὰς Γαλλικὰς τῶν αὐτῶν δικαστηρίων περιφερείας, εὑρίσκομεν ὅτι λόγῳ μὲν τοῦ πληθυσμοῦ (1) ἔχομεν ὀλίγον μικροτέρας περιφερείας πλημμελειοδικῶν, μικρὸν δὲ μεγαλητέρας τὰς τῶν κακουργιοδικῶν· λόγῳ ὅμως τῆς ἐκτάσεως (2) τὰ πλημμελειοδικεῖά μας ἔχουσι πλέον ἢ τριπλασίας περιφερείας καὶ τὰ κακουργιοδικεῖα πλέον ἢ τετραταπλασίας σχεδόν· ἐντεῦθεν συμβαίνει ὅτι ὅλα τὰ ἔξοδα πορείας τῶν μαρτύρων, τῶν κλητήρων, τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων αὐξάνουσι καθ' ὑπερβολήν· καὶ οὐδὲ δύναται ἄλλως γενέσθαι, καθότι ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαστηρίων ἥτις μόνη ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐλάττωσιν τῆς δαπάνης ταύτης, εἶναι περιττὴ ὡς πρὸς τὸν ὑπάρχοντα πληθυσμὸν καὶ ἐκτὸς τούτου ἤθελεν ἐπιφέρει τὴν πολὺ μεγαλητέραν αὔξησιν ἑνὸς ἄλλου ἄρθρου τοῦ δικαστικοῦ προϋπολογισμοῦ. 3. ἐξετάζοντες τὰς καταστάσεις τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ Γαλλίᾳ, παρατηροῦμεν ὅτι σχεδὸν τὰ δύω τρίτα τῶν ἐνώπιον τῶν πλημμελειοδικείων εἰσαγομένων πράξεων καταδιώκονται ἐπιμελείᾳ εἴτε τῶν πολιτικῶς ἐναγόντων, εἴτε δημοσίων διοικήσεων, δήμων ἢ δημοσίων καταστημάτων. Κατὰ τὸ ἄρθρον 158 τῆς Γαλλικῆς ποινικῆς διατιμήσεως, τὰ ἔξοδα ὅλων τῶν τοιούτων ὑποθέσεων, καταβαλλόμενα ἀπὸ τοὺς ἔχοντας συμφέρον, δὲν συγχέονται πώποτε μὲ τὰ διὰ λογαρ. τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμμ. πληρονόμενα ἐπίλοιπα ποινικὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα ἑπομένως φαίνονται αὐτόθι ἀπηλλαγμένα ἀπὸ τὸ μέγιστον μέρος τῆς ἐνώπιον τῶν πλημμελειοδικῶν δαπάνης. Ὑπάρχει καὶ παρ' ἡμῖν καθιερωμένη ἡ ἀνωτέρω διάταξις (ἴδε τὰ ἄρθρα 21 καὶ 22 τοῦ περὶ ἐκκαθαρίσεως κλπ. Β. διατάγματος)· ἀλλὰ κατὰ δυσυχίαν δὲν ἐφηρμόσθη εἰσέτι διότι αἱ ἰδέαι τῆς τακτικῆς καταδιώξεως τῶν ἀδικημάτων δὲν ἐρρίζωσαν ἀρκετὰ εἰς τὸν τόπον ὥστε νὰ διεξάγεται αὕτη καὶ ἀπὸ ἰδιώτας καὶ ἀπὸ τοὺς μὲ αὐτοὺς ἐξωμοιουμένους δήμους κλπ. Ἑπομένως οἱ εἰσαγγελεῖς ἀναγκάζονται συνήθως νὰ ἐνεργῶσιν αὐτεπαγγέλτως τὰς καταδιώξεις ταύτας αἵτινες ἄλλως ἤθελον μένει ἀτιμώρητοι πρὸς βλάβην ὅλης τῆς κοινωνίας. Διατελῶ ὤν,

Μὲ βαθύτατον σέβας Βασιλεῦ,

Προθυμότατος θεράπων καὶ πιστὸς ὑπήκοός Σου

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

---

(1) Εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπὶ 33,500,000 κατοίκων ὑπάρχουσι 363 πλημμελειοδικεῖα· τὰ δὲ κακουργιοδικεῖα συγκροτοῦνται καθ' ἕκαστον νομὸν (τῶν ὁποίων ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς συμποσοῦται εἰς 86) καὶ ὄχι ὡς παρ' ἡμῖν, καθ' ἑκάστην περιφέρειαν ἐφετῶν.

(2) Ἡ Γαλλία ἔχει 154,000 τετραγωνικῶν μιλίων ἔκτασιν, ἡ δὲ Ἑλλὰς 14,380.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Πίναξ Β. Διαχείρισις τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. κατὰ τὰ ἔτη 1839, 1840 καὶ 1841.

Κεφάλαια	Ἄρθρα	Διασάφησις κονδυλίων	Χρῆσις 1839 Τὰ πληρωθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1839 ἕως 31 Δεκεμβρ. 1840		Χρῆσις 1840 Τὰ πληρωθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1840 ἕως 31 Ἰανουαρίου 1841		Χρῆσις 1841 Τὰ πληρωθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1841 ἕως 28 Φεβρουαρ. 1842		Ὁλικὸν ποσὸν	
Α'.		Γραμματεῖα								
	1	Προσωπικὸν	34936	66	29773	92	29558	94	94269	52
	2	Ὑλικὸν	5723	67	5805	12	5745	5	17273	84
Β'.		Ἄρειος Πάγος								
	1	Προσωπικὸν	49450	85	49829	96	49867	32	149148	13
	2	Ὑλικὸν	2665		2850		3560	46	9075	46
Γ'.		Ἐφετεῖα								
	1	Προσωπικὸν	79658	63	79581	36	68296	7	227536	6
	2	Ὑλικὸν	8864	35	13726		7526		30116	35
Δ'.		Κακουργοδικεῖα								
	1	Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἔξοδα	2192	69	1462	17	1512	3	5166	89
	2	Ἀποζημιώσεις συνέδρων καὶ ἐνόρκων	14113		14173		9298	76	37584	76
Ἑ.		Πρωτοδικεῖα								
	1	Προσωπικὸν	260758	89	257278	56	253628	31	771665	76
	2	Ὑλικὸν	33982	20	34321	50	36643	50	104947	20
Ϛ'.		Ἐμπορodικεῖα								
	1	Προσωπικὸν	21553		20780		19478	66	61811	66
	2	Ὑλικὸν	3379		3165		3108		9652	
Ζ'.		Εἰρηνοδικεῖα								
	1	Προσωπικὸν	35818	37	52740	65	49202	27	137761	29
	2	Ὑλικὸν	6410		6899		20		13329	
Η'.		Ὑποδίκων φυλακαί								
	1	Ἐνοίκια φυλακῶν	2732	62	3756	74	3203	92	9693	28
	2	Ἐπισκευὴ φυλακῶν	3972	72	414	41	550	31	4937	44
	3	Μισθοὶ φυλακιτῶν	6159	49	5741	58	5270		17171	7
	4	Διατροφὴ ὑποδίκων	38916	6	34207	26	32265	76	105388	8
Θ'.		Ἔξοδα ποινικῆς δικαιοσύνης								
	1	Ἐπιμίσθια ἀνακριτῶν	4315	30	3970		1315		9600	30
	2	Ἔξοδα μεταφορᾶς ἀνακριτῶν	4730	40	6521	76	10441	25	21693	41
	3	Ἐνοίκια ἀνακριτηρίων	626	50	740		594	47	1960	97
	4	Ἀποζημιώσεις μαρτύρων	124654	95	136216	50	157244	2	418115	47
	5	Ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων	1726	47	1165	3	1295	62	4187	12
	6	» Εἰς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεων	2244	99	4316	96	3799	84	10361	79
Ἰ.		Οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ κτιρίων								
		Ἐπισκευαὶ διαφόρων οἰκοδομῶν	1456	5	1300		1000		3756	5
ΙΑ'.		Ἀπρόβλεπτα ἔξοδα								
	1	Ὑπηρεσία ὑποθηκῶν	195		87	50	206	25	488	75
	2	Ἔξοδα ἐκτάκτων Στρατοδικείων	7281	53	10709	14	1378		19368	67
ΙΒ'.		Κλεισμέναι χρήσεις			453	75	935	94	1389	69
			758518	39	781986	87	756945	75	2297451	1

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Μαρτίου 1842.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΚΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Ακαδημία Αθηνών/Academy of Athens

Κατ' ὅλα τὰ ἔτη περὶ ὧν δίδεται ἤδη λόγος, φαίνεται ὑπέρβασις τοῦ κανονικοῦ τούτου ποσοῦ, διότι

1. Τῷ 1836 καὶ τῷ 1837 ἔτει ἐπληρώθη εἰς μὲν τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν εἰσαγγελέα ἐπιμίσθιον δραχμῶν 2400 κατ' ἔτος, εἰς δ' ἕνα τῶν Ἀρειοπαγιτῶν διορισθέντα ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ Ἀρείου Πάγου μείναντα εἰς τὴν δικαστικὴν ταύτην θέσιν, λόγῳ ἀποζημιώσεως ἐπιμίσθιον 1200 δρ. Ὑπομένος ἐγένετο προσθήκη, καθ' ἕκαστον τῶν δύο τούτων ἐτῶν εἰς τὸ κανονικὸν ποσὸν, τῆς ἐκτάκτου δαπάνης 6000 δραχμῶν· ἐκτὸς τούτου, ἀπὸ μὲν Ἰούνιον τοῦ 1837 ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ διατελῶν κλητὴρ ὅστις ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας του μὲ τὰς ἀπὸ τοῦ χαρτοσήμου εἰσπράξεις του, ἔλαβεν ἀντὶ τούτων καταλλομένων ἤδη ὁλοκλήρων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἀντίμισθίαν 60 δραχμῶν κατὰ μῆνα. Ἐκ τούτων συνάγεται ὅτι κατ' ἀμφότερα ταῦτα τὰ ἔτη ἀφαιρουμένων τῶν ἐπιμισθίων καὶ τῆς ἀντιμισθίας τοῦ κλητῆρος, τὸ κανονικὸν ποσὸν δὲν ἐδαπανήθη ὁλόκληρον, μέρος διότι τὸ προσωπικὸν δὲν ἦτο δι' ὅλου αὐτοῦ τοῦ διαστήματος πλῆρες, μέρος διότι ἐγένοντο κρατήσεις τινὲς ἕνεκα προκαταβληθέντων μισθῶν.

2. Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1838 τεθέντος εἰς ἐνέργειαν τοῦ ἀπὸ 6 Δεκεμβρίου 1837 περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφέων νόμου, προσετέθη εἰς τὴν δαπάνην τοῦ Ἀρείου Πάγου ἡ ποσότης δραχμῶν 1020 δι' ἕνα ὑπογραμματέα καὶ ἕνα γραφέα.

Περὶ τοῦ νόμου τούτου νομίζω ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσω ἐνταῦθα τὰ ἑξῆς. Ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ χαρτοσήμου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1837 ἔτους οἱ ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ἐμισθοδοτοῦντο ἐκ τῆς προμηθείας τῶν 50 0|0 ἥτις ἐπαραχωρεῖτο εἰς ταῦτα ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ χαρτοσήμου· ἀλλ' ἑνὸς καὶ ἐπέκεινα ἔτους πεῖρα εἶχεν ἀποδείξει ὅτι ἂν εἰς ἓν ἢ δύο δικαστήρια, ἡ παραχώρησις αὕτη ἤρκει πρὸς τὸν ὁποῖον ἐγένετο σκοπὸν, εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ μόλις ὁλόκληραι αἱ εἰσπράξεις ἠδύναντο νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τῶν γραφείων. Ἡ Βασ. Κυβέρνησις ἐθεώρησεν ἑπομένως ἀπαραίτητος ἀπαιτούμενον πρὸς τὴν συντήρησιν τῶν δικαστικῶν γραφείων νὰ ἐκδώσῃ τὸν προμνημονευθέντα νόμον, δι' οὗ ἀνέλαβε τὸ δημόσιον ταμεῖον τὴν μισθοδοσίαν τῶν δικαστικῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφέων, ὁρισθεῖσαν δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως εἰς 100 δραχμὰς κατὰ μῆνα τὸ πολὺ διὰ τοὺς πρώτους καὶ 60 διὰ τοὺς δευτέρους, εἰσπράττει δὲ ἤδη ὁλόκληρα τὰ τοῦ χαρτοσήμου τέλη. Ἐνταῦθα γεννᾶται τὸ ζήτημα ἂν ἀπὸ τοῦ 1838 ἔτους, ὅτε ἐλήφθη το μέτρον τοῦτο, ἄχρι τοῦδε αἱ εἰσπράξεις τοῦ χαρτοσήμου παρὰ τοῖς πολυμελέσι δικαστηρίοις δὲν ἐβελτιώθησαν καὶ ἂν τὸ δημόσιον ἐξακολουθῇ νὰ ζημιώνηται ὡς ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου. Πρὸ πάντων θέλω παρατηρήσει ὅτι ὅλον τὸ ποσὸν τῶν 65000 δραχμῶν περίπου εἰς ὃ κατ' ἔτος ἀναβαίνει ἡ μισθοδοσία τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος προσωπικοῦ, δὲν ἐλογίσθη κατὰ πρῶτον τὸ 1838 ἔτος εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ταμείου, ὡς ἤθελε συμπεράνει τις ἐκ πρώτης ὄψεως, παραβάλλων τοὺς ἀπολογισμοὺς τοῦ ἔτους αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀμέσως προηγουμένου. Καὶ πρότερον ἡ δαπάνη αὕτη ἐγίνετο πραγματικῶς κατὰ μέγα μέρος, ἀλλὰ δὲν ἐκαταφαίνετο ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ὡς γινομένη, καθὰ προεῖπον, διὰ παραχωρήσεως ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων καὶ ὄχι διὰ καταβολῆς ἐκ τοῦ ταμείου Εἰς δὲ ταῦτα νομίζω χρέος μου νὰ προσεπιφέρω ὅτι ἂν κατ' ἀρχὰς τὸ ταμεῖον ἐζημιώθη μικρὸν ὡς ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου τούτου, διὰ τὴν ἔκτοτε ὅμως γενομένην βαθμηδὸν αὔξησιν τῶν ἐργασιῶν τῶν δικαστηρίων καὶ ἑπομένως τῶν εἰσπράξεων τοῦ χαρτοσήμου, καθίσταται βέβαιον ὅτι ἤδη τὸ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου νόμου καθιερωθὲν μέτρον προσφέρει ὄφελος εἰς τὸ δημόσιον, καθότι καθ' ἃς ἔχομεν ἐπισήμους πληροφορίας, μόναι αἱ ἀπὸ τοῦ καταναλισκομένου εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις χαρτοσήμου παρὰ τοῖς πολυμελέσι δικαστηρίοις εἰσπράξεις ἀνέβησαν κατὰ μὲν τὸ 1839 εἰς 70,000 περίπου δραχ., κατὰ δὲ τὸ 1840 εἰς 85,000 καὶ τελευταῖον κατὰ τὸ 1841 εἰς 110,000· ἑπομένως ὅταν εἰς τὰ ποσὰ ταῦτα προστεθῇ καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ δαπανωμένου εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις χάρτου εἴσπραξις, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι καθίσταται βέβαιον ὅτι κατὰ μὲν τὸ 1839 ἡ ζημία τοῦ δημοσίου δὲν ἦτον πλέον μεγάλη, κατὰ δὲ τὸ 1840 τὸ ἥμισυ τῶν εἰσπράξεων ἐκάλυψεν ὅλα τὰ ἔξοδα, κατὰ δὲ τὸ 1841 ἄφησε καί τι κέρδος τὸ ὁποῖον πιθανώτατα θέλει αὐξήσει εἰς τὸ ἑξῆς καὶ δὲν ἤθελεν εἰσέρχεται ἀκέραιον εἰς τὸ ταμεῖον ἂν ἐξηκολούθη τὸ παλαιὸν μέτρον τῆς παραχωρήσεως ὅλου τοῦ ἡμίσεως τῶν εἰσπραττομένων τελῶν. Συμπεραίνομεν λοιπὸν ὅτι ὁ εἰρημένος νόμος ἐπαγαγὼν ἀναπόφευκτον καὶ δικαίαν τινα ζημίαν ὅταν τὰ τέλη ἦσαν ὀλίγα, θέλει, αὐξανομένων τῶν τελῶν, ἀποβῇ ἐπικερδὴς εἰς τὸ ταμεῖον.

Καὶ ταῦτα ἐν γένει ὡς πρὸς τὸν νόμον τοῦτον· ἐπανερχόμενος δὲ εἰς τὴν ἐκτέλεσίν του καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ἄρειον Πάγον, παρατηρῶ ὅτι ὅταν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 1920, τὸ συνιστάμενον, ὡς προείρηται, ἀπὸ τῆς μισθοδοσίας ἑνὸς ὑπογραμματέως καὶ ἑνὸς γραφέως, προστεθῇ ἡ ἀντιμισθία τοῦ κλητῆρος περὶ ἧς ἐπίσης ἔγινεν ἀνωτέρω λόγος, ἐξηγεῖται ἡ καθ' ὅλα τὰ ἑπόμενα τέσσαρα ἔτη δαπάνη τοῦ Ἀρείου Πάγου ἥτις ἦτο κατὰ τὰ 1838 μικρὸν μεγαλητέρα παρὰ ἐφεξῆς, καθότι ἂν καὶ τὰ ἐπιμίσθια τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως ἔπαυσαν συγχρόνως μὲ τὸ 1837 ἔτος, τὸ εἰς ἕνα ὅμως τῶν Ἀρειοπαγιτῶν χορηγηθὲν ἐπιμίσθιον δραχ. 100 κατὰ μῆνα διήρκεσεν ἐπὶ τοὺς πρώτους ἓξ μῆνας τοῦ 1838.

Τελευτῶν τὰς περὶ τοῦ ἄρθρου τούτου παρατηρήσεις μου, προσεπιφέρω ὅτι δὲν ἔκαμα ἀνωτέρω παντάπασι μνείαν τοῦ ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου 1837 Νόμου περὶ προσθήκης ἕκτου μέλους εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, καθότι τὸ ἕκτον τοῦτο μέλος δὲν ἐδιορίσθη εἰμὴ κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἔκτοτε δ' ἄχρι τοῦδε διατελεῖ κενὴ ἡ θέσις τοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ ἀντεισαγγελέως, ὥστε ἡ προσθήκη τοῦ ἕκτου Ἀρειοπαγίτου συνοδευθεῖσα μὲ τὴν κένωσιν τῆς τοῦ ἀντεισαγγελέως θέσεως, δὲν ἐπέφερε κατὰ τὸ παρὸν πραγματικὴν αὔξησιν εἰς τὴν δαπάνην τοῦ ἀνωτάτου τούτου δικαστηρίου.

2) Ὑλικόν.

Τὸ ὑλικὸν τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐσύγκειτο κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς παρελθούσης ἑξαετοῦς περιόδου ἀπὸ τὸ ἐνοίκιον τῆς εἰσαγγελίας, τὸν μισθὸν τοῦ γραφέως αὐτῆς καὶ τὰ κυρίως γραφικὰ ἔξοδα τῆς τε εἰσαγγελίας καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀπὸ τὰ ὁποῖα αἱ ἀρχαὶ αὗται προμηθεύονται τὰ βιβλία καὶ τὰς ἐφημερίδας ὅσων ἔχουν ἀπαραίτητον χρείαν. Πρὸς ἐκπλήρωσιν ὅλων τούτων τῶν ἀναγκῶν χορηγεῖται εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον ἐπιχορήγησις κατ' ἀποκοπὴν ἥτις ὁρισθεῖσα ἐν ἔτει 1836 εἰς δραχ. 3300 ἐπεριορίσθη μετὰ ταῦτα εἰς δραχ. 2700 καὶ ἐτηρήθη τοιαύτη κατὰ τὰ ἔτη 1837,—38,—39, καὶ 40. Τὴν παρατηρουμένην κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος 1841 αὔξησιν ἐπέφερεν ἡ ἐνοικίασις ἰδιωτικοῦ καταστήματος διὰ τὸν Ἄρειον Πάγον, τὸν ὁποῖον ἐδρεύοντα ἄχρι τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ εἰρημένου ἔτους εἰς δημόσιον, ἠναγκάσθη ἡ Βασ. Κυβέρνησις νὰ μεταφέρῃ ἀλλαχοῦ, καθότι τὸ δημόσιον ἐκεῖνο κατάστημα μεταποιηθὲν, ὡς γνωστὸν κατὰ τὸ 1835 πρὸς τὴν χρῆσιν ταύτην ἀπὸ ἐρειπωμένης τινὸς ἐκκλησίας καὶ διὰ τὴν ἐντελῶς ἀκατάλληλον κατασκευήν του καὶ διὰ τὴν ἀφόρητον ὑγρασίαν του εἶχε καταντήσει παντάπασιν ἀσυμβίβαστον ὄχι μόνον μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ δικαστηρίου, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ὑγείαν τῶν ἐν αὐτῷ ἐργαζομένων.

Ἔφεται.

1) Προσωπικόν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 8 συνδυαζόμενον μὲ τὰ ἐδάφια 2 καὶ 4 τοῦ 233 ἄρθρου τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, ἕκαστον δικαστήριον ἐφετῶν ἀπαιτεῖ διὰ τὴν μισθοδοσίαν.

Τοῦ προέδρου	δρ.	6000
Τοῦ εἰσαγγελέως	»	6000
Πέντε ἐφετῶν ἀνὰ 3600 δρ.	»	18000
Τοῦ ἀντεισαγγελέως	»	3600
Τοῦ γραμματέως.	»	2100
Τὸ ὅλον	δρ.	35700

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1834 περὶ τοῦ ἀριθμοῦ κτλ. τῶν δικαστηρίων τοῦ Βασιλείου διατάγματος, ὑπάρχουσι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἑνὸς μόνου ἄρθρου, καθότι εὐλόγως ἓν καὶ μόνον ἀποτελεῖ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1839.

Κατὰ τὸ ἄρθρον πρῶτον τοῦ περὶ σχηματισμοῦ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 Βασ. Διατάγματος καὶ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1. τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) τοῦ αὐτοῦ ἔτους Βασ. Διατάγματος ὁρισθείσας μισθοδοσίας, ἡ δαπάνη τοῦ ἄρθρου τούτου ἔπρεπε νὰ συμποσοῦται ὡς ἑξῆς·

Μισθὸς τοῦ Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας, κατ' ἔτος δραχ.	12,000
Ἑνὸς ὑπουργικοῦ συμβούλου.	4,200
Ἑνὸς δευτέρου ὑπουργικοῦ συμβούλου ὅστις, κατὰ τὸ προαναφερθὲν καταστατικὸν Διάταγμα, ἔπρεπε νὰ διατελῇ παρὰ τῇ Γραμματείᾳ ἐνόσῳ διαρκοῦσιν αἱ νομοθετικαὶ ἐργασίαι.	4,200
Τριῶν ὑπουργικῶν Γραμματέων, ἀνὰ δραχ. 2,400 ἑκάστου κατ' ἔτος	7,200
Τὸ ἐπιμίσθιον τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως (Τὸ ἐπιμίσθιον τοῦτο κατηργήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου (3 Αὐγούστου 1838 Β. Διατάγματος). . .	300
Μισθὸς δύο γραφέων (ἡ μισθοδοσία τῶν γραφέων καὶ τῶν κλητόρων ἐπροσδιορίσθη δι' εἰδικοῦ Β. Διατάγματος λόγῳ 100 δραχμ. διὰ τοὺς πρώτους καὶ 60 διὰ τοὺς δευτέρους).	2,400
Ἑνὸς κλήτορος.	600
Τὸ ὅλον	30900

Τὸ πραγματικῶς δαπανηθὲν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ποσὸν κατὰ τὸ ἔτος 1836 ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 18,290 καὶ λεπ. 33 καὶ ἑπομένως εἶναι πολὺ κατώτερον τοῦ κανονικοῦ ποσοῦ, τοῦτο δὲ καθότι ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους ἐκείνου (Β. Διάταγμα τῆς 13 (25) Φεβρουαρίου 1836) ἀνατεθείσης τῆς διευθύνσεως τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα, ἔπαυσεν ἡ μισθοδοσία τοῦ Γραμματέως ἐπὶ μῆνας 10 καὶ 1/2· ἐκτὸς τούτου, ηὔξησαν τὴν μείωσιν ταύτην ἔτι μᾶλλον διαλείμματά τινα συμβάντα περὶ τὴν ἀναπλήρωσιν τῆς θέσεως ἑνὸς γραφέως καὶ ἑνὸς ὑπουργικοῦ γραμματέως αἵτινες εἶχον κενωθῆ ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἔτους ἐκείνου.

Κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος, τὸ ἄρθρ. τοῦτο συμποσοῦται εἰς δραχ. 26,105 καὶ λεπτὰ 46 καὶ εἶναι κατώτερον μὲν πάντοτε τοῦ κανονικοῦ ποσοῦ, ἀλλ' ἀνώτερον τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔτει δαπάνης, καθότι διὰ Β. Διατάγματος τῆς 13 (25) Ἀπριλίου 1837 ἡ Γραμματεία ἔλαβεν εἰδικὸν προϊστάμενον. Ἡ ὑπολειπομένη ὡς πρὸς τὸ 1836 αὔξησις ἐξηγεῖται ἀπὸ τὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διηνεκῆ πλήρωσιν ὅλων τῶν κανονικῶν θέσεων τῆς Γραμματείας.

Ἐπειδὴ καθ' ὅλον τὸ 1838 ἔτος τὸ προσωπικὸν τῆς Γραμματείας ἦτο πλῆρες, ἡ δαπάνη τοῦ ἄρθρου τούτου, συμποσουμένη εἰς δραχ. 28,488 καὶ λεπ. 24, προσεγγίζει μᾶλλον ἢ πρῶτον τὸν κανονικὸν ὅρον· ἡ φαινομένη μικρὰ εἰσέτι μείωσις προέκυψεν ἀπὸ κρατήσεις ἐνεργηθείσας ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας δύο ὑπαλλήλων λαβόντων μικράς τινας προκαταβολάς.

Εἰς τὸ κατὰ πόδας ἔτος ἡ δαπάνη ὑπερβαίνει τὸν κανονικὸν ὅρον, ἀλλὰ τοῦτο διότι εἰς τὴν γενομένην κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο τροπολογίαν περὶ τὴν διάταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐνεκρίθη εὐλόγως νὰ πληρώνεται ἀπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο καὶ τὸ λεγόμενον βοηθητικὸν προσωπικὸν τῆς Γραμματείας, τοῦ ὁποίου ἡ μισθοδοσία ἐπεριλαμβάνετο πρότερον εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου· εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς ὅλας τὰς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἐπετράπη ὑπὸ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως νὰ προσλαμβάνωσιν, ὁσάκις ὑπάρχῃ ἀνάγκη, ἀριθμόν τινα γραφέων τῶν ὁποίων ἡ μισθοδοσία δὲν ὑπερβαίνει τὰς 100 δραχμὰς κατὰ μῆνα καὶ εἶναι συνήθως μικροτέρα τοῦ ποσοῦ τούτου· τοιούτους γραφεῖς ἡ Γραμματεία προσελάμβανε κατὰ τὴν ἀνάγκην δύο, τρεῖς, ἢ τὸ πολὺ τέσσαρας καὶ τούτων, ὡς προείρηται, ἡ ἀντιμισθία ἀποτελεῖ τὴν κατὰ τὸ 1839 ὑπάρχουσαν ὑπέρβασιν. Καθόσον ἀφορᾷ τὸ κανονικὸν προσωπικὸν, τοῦτο ἔπαθε κατὰ τὸ 1839 σημαντικὴν ἐλάττωσιν ὡς ἀποσπασθέντος ἀπὸ τῆς Γραμματείας τοῦ δευτέρου ὑπουργικοῦ συμβούλου ὅστις διετέλει παρ' αὐτῇ ἕνεκα τῶν νομοθετικῶν ἐργασιῶν, ἀφῃρέθη δὲ κυρίως πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ Διατάγματος ταχθείσης προθεσμίας καθότι αἱ περὶ τοῦ πολιτικοῦ νόμου ἐργασίαι ἐξακολουθοῦσιν ἔτι καὶ εἶναι μακρὰν τοῦ νὰ ἐγγίζωσιν εἰς τὸ τέλος των.

Κατὰ τὰ ἔτη 1840 καὶ 1841 ἡ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας δαπάνη σχεδὸν εἰς τὸ αὐτὸ ποσὸν ἀναβαίνουσα, εἶναι κατωτέρα τοῦ κανονικοῦ, καίτοι περιλαμβάνουσα τὴν μισθοδοσίαν τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, διὰ τὸν προειρημένον λόγον τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ ἑνὸς συμβούλου.

Δὲν νομίζω περιττὸν νὰ προσθέσω ἐπὶ τέλους τῶν ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐξηγήσεών μου ὅτι ἤδη ἡ δαπάνη αὐτοῦ ἐνεργεῖται λόγῳ δραχ. 24,600 κατ' ἔτος, ὅρου κατωτέρου τοῦ κατὰ πρῶτον ὁρισθέντος ποσοῦ κατὰ δραχ. 1,800 καὶ τοῦτο ἀφοῦ ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὸ ποσὸν ἐκεῖνο τὴν μισθοδοσίαν τοῦ δευτέρου ὑπουργικοῦ συμβούλου καὶ τὸ ἐπιμίσθιον τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως.

2. Ὑλικόν.

Ἡ κατὰ τὸ 1836 δαπάνη τοῦ ὑλικοῦ (ἢ τῶν γραφικῶν ἐξόδων ὡς πρότερον ἐλέγοντο) εἶναι πολὺ μεγαλητέρα παρὰ κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη, διότι ἀπὸ τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἐπληρώθησαν κατὰ τὸ 1836 ὄχι ὀλίγα ἔξοδα κάμμίαν σχέσιν μὴ ἔχοντα μὲ τὸ ὑλικὸν τῆς Γραμματείας· οἷον

α'. Δι' ἀντιμισθίαν τῶν μεταφραστῶν τοῦ Γαλλ. πολιτ. Νόμου δραχ.	5,000:
β'. Διὰ τυπωτικὰ τῆς μεταφράσεως ταύτης . . .	2,072:25
γ'. Διὰ κατασκευὴν βιβλ. πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου	4,373:95
δ'. Διὰ συνδρομὴν εἰς διάφορα δικαστικὰ συγγράμματα	650·
ε'. Δι' ἀντιμισθίαν τοῦ Κ. Α. Πάλμα, τότε διατελοῦντος ὡς δικηγόρου εἰς Σύρον καὶ μεταβάντος εἰς Ἀθήνας κατὰ πρόσκλησιν τῆς Βασ. Κυβερνήσεως διὰ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς νομοθετικὰς ἐργασίας.	560:
Τὸ ὅλον	12,656:20

Ἀφαιρεθείσης τῆς ἐκτάκτου ταύτης δαπάνης, τὸ ὑλικὸν τοῦ 1836 ἔτους περιορίζεται εἰς δραχ. 11326 καὶ λ. 45, συγκροτουμένας.

1. Ἀπὸ τὸ ἐνοίκιον τῆς Γραμματείας, δραχμαὶ	3000:
2. Ἀπὸ τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ	4200:
3. Ἀπὸ τὰ πρὸς σχηματισμὸν τῆς βιβλιοθήκης δαπανώμενα	1200:
4. Ἀπὸ τὰ κυρίως γραφικὰ ἔξοδα καὶ τὴν συντήρησιν τῆς ἀποσκευῆς τοῦ γραφείου	2926:45
Τὸ ὅλον δρ.	11326:45

Κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος 1837 ἡ δαπάνη τοῦ ἄρθ. τούτου ἀναβαίνει εἰς μόνον τὸ σύνολον τῶν τεσσάρων τούτων κονδυλίων (μὲ ἀσήμαντον αὔξησιν) τὸ ὁποῖον παρίστησι κατὰ τὸ 1838 ἐλάττωσιν 2470 καὶ λ. 29 ἕνεκα τῆς μειώσεως τοῦ ἐνοικίου ἀπὸ 3000 εἰς 2000 δρ. καὶ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ. Κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη τὸ ἀνάλωμα τοῦ ὑλικοῦ συμποσοῦται εἰς μόνας 5700 περίπου δραχ. καθότι, ὡς εἶπον ἐπάνω, ἀφῃρέθη ἤδη ἀπὸ αὐτοῦ ἡ μισθοδοσία τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ. Ἐν γένει παρατηρῶ ὅτι τὰ γραφικὰ ἔξοδα τῆς Γραμματείας δὲν εἶναι πολλά, μάλιστα ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀπ' αὐτῶν σχηματίζεται καὶ ἡ μικρὰ βιβλιοθήκη τῆς Γραμματείας.

Ἄρειος Πάγος.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 9 καὶ τὰ ἐδάφια 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 233 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου, ἡ ἐτησία δαπάνη τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶναι ὡς ἑξῆς·

Μισθὸς τοῦ προέδρου	δρ.	7200
» τοῦ εἰσαγγελέως	»	7200
» τοῦ ἀντιπροέδρου	»	5400
» πέντε δικαστῶν ἀνὰ 4200 δρ.	»	21000
» τοῦ ἀντεισαγγελέως	»	4200
» τοῦ γραμματέως.	»	2400
Τὸ ὅλον	δρ.	47400

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δύο ἐφετῶν δικαστήρια, ἄρα ἡ δαπάνη αὐτῶν ἔπρεπε ν' ἀναβῇ εἰς δραχ. 71400. Τὸ πραγματικὸν ἀνάλωμα δὲν ἔφθασε προδήλως τὸν ὅρον τοῦτον κατὰ τὰ ἔτη 1836 καὶ 1837, ἀλλ' ἂν καὶ κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη εἶναι ἱκανὰ ἀνώτερον αὐτοῦ, κυρίως οὐδὲ τότε δὲν ἔφθασε τὸν ὅρον τοῦτον· ἡ δὲ φαινομένη ὑπέρβασις προκύπτει ἐκ τοῦ ὅτι, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1838 τεθέντος εἰς ἐνέργειαν τοῦ περὶ μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφέων νόμου, περὶ οὗ ἐξηγήθημεν ἤδη ἀνωτέρω, εἰς τὴν κανονικὴν δαπάνην προσετέθησαν κατ' ἔτος δραχ. 69300, ἤτοι ἡ ἀντιμισθία δύω μὲν ὑπογραμματέων καὶ ἑνὸς γραφέως διὰ τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον τῶν ἐφετῶν, δύο δὲ ὑπογραμματέων καὶ δύω γραφέων διὰ τὸ ἐν Ναυπλίῳ. Ὅταν τὸ ποσὸν τοῦτο προστεθῇ εἰς τὸ κανονικὸν, γίνεται πρόδηλος ἡ ἀλήθεια ὅτι ποτὲ σχεδὸν τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν συνεπληρώθη πραγματικῶς καὶ τοῦτο διότι, 1 κατ' ἀρχὰς ἐγένοντο οἰκονομίαι τινὲς μὴ διορισθέντος Προέδρου εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν καὶ ἀναπληρωθέντος ἑνὸς τῶν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐφετῶν δι' ἑνὸς παρέδρου μισθοδοτουμένου λόγῳ δικαστείων δραχμῶν κατὰ μῆνα καὶ 2. διότι συνέβησαν διαλείμματα περὶ τὴν ἀναπλήρωσιν τινῶν θέσεων.

2) Ὑλικόν.

Τὸ ὑλικὸν τῶν ἐφετῶν σύγκειται ἀπὸ τὰ ἐνοίκια, τὰς ἀντιμισθίας τῶν ὑπαλλήλων τῶν εἰσαγγελιῶν καὶ τὰ κυρίως γραφικὰ ἔξοδα τούτων τε καὶ τῶν δικαστικῶν γραφείων· τὰ ἔξοδα ταῦτα εἶναι μεγαλήτερα ἢ πρότερον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1839, καθότι ἄχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀμφότερα τὰ ἐφετεῖα ἔδρευον εἰς δημόσια καταστήματα, ἐνῷ ἔκτοτε, διὰ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν οἰκοδομῶν τούτων ἐδιάσθη ἡ Β. Κυβέρνησις νὰ ἐνοικιάσῃ ἰδιωτικὰς οἰκίας δι' ἀμφότερα. Εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μάλιστα τοῦ ἐν Ναυπλίῳ καταστήματος ἐγένετο κατὰ τὸ 1840 προκαταβολὴ πενταετοῦς ἐνοικίου, λόγῳ 100 δραχμῶν κατ' ἔτος καὶ ἐντεῦθεν ἡ διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀνύψωσις τοῦ ἄρθρου τούτου.

Κακουργιοδικεῖα.

1. Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἔξοδα.

Τοῦ ἄρθρου τούτου ἡ δαπάνη ἀρκούντως ἐξηγουμένη ἀπὸ τὴν ἐπωνυμίαν της αὐτὴν, δὲν εἶναι μεγάλη· παραλλάσσει δὲ κατὰ τὰ διάφορα ἔτη α. διότι ἄλλοτε μὲν συγκροτοῦνται κατ' ἔτος τρεῖς σύνοδοι κακουργιοδικῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου δικαστηρίου ἐφετῶν, ἄλλοτε δὲ τέσσαρες. β'. διότι ὁσάκις τὰ κακουργιοδικεῖα συγκροτοῦνται κατὰ πρῶτον εἰς πόλιν τινὰ γίνεται χρεία νέας ἀποσκευῆς. γ'. διότι εἰς μὲν τὰς Ἀθήνας καὶ τὸ Ναύπλιον ὑπάρχουσι ἰδιαίτερα καταστήματα προσδιωρισμένα διὰ τὰς συνόδους τῶν κακουργιοδικῶν, ἀλλαχοῦ δὲ ἀναγκάζεται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνοικιάζῃ τοιαῦτα ὥστε προκύπτει αὔξησις ἢ μείωσις τῆς δαπάνης καθ' ὅσον αἱ σύνοδοι συγκροτοῦνται εἰς τὰς δύο εἰρημένας πόλεις ἢ ἀλλαχοῦ.

2. *Ἀποζημιώσεις συνέδρων καὶ ἐνόρκων.*

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐνόρκων κανονίζεται ἀπὸ τὸ 67 ἄρθρον τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Νόμου, ἡ δὲ τῶν συνέδρων ἀπὸ τὸν δεύτερον παράγραφον τοῦ ἄρθρου 63 τῆς ποινικῆς διατιμήσεως. Συντελοῦσι δὲ εἰς τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην κατάρτισιν τοῦ ποσοῦ τῆς δαπάνης ταύτης α. ὁ προαναφερθεὶς ἤδη λόγος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνόδων· β'. ὁ πολὺς ἢ ὀλίγος ἀριθμὸς τῶν προσελθόντων ἐνόρκων, καὶ γ'. ἡ περίστασις ἂν τὸ κακουργιοδικεῖον ἐδρεύῃ εἰς τὴν καθέδραν τῶν ἐφετῶν ἢ ἀλλαχοῦ, καθότι ὅταν γίνεται τὸ πρῶτον δὲν πληρώνονται ἀποζημιώσεις συνέδρων καὶ εἰσαγγελέων.

Πρωτοδικεῖα.

1. Προσωπικόν.

Ὁ νομοθέτης, ὁρίσας ἀποκλειστικῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀρειοπαγιτῶν καὶ τῶν ἐφετῶν, ἐκανόνισε, τὸν ἐλάχιστον μόνον τῶν πρωτοδικῶν ὅρον τάξας αὐτὸν εἰς τρεῖς (ἴδε ἀριθμὸν 6 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ) καὶ εἰς τὸν ὅρον τοῦτον ἐπεριορίσθη ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις κατὰ τὴν σύστασιν τῶν δικαστηρίων, ἐπιφυλαχθεῖσα νὰ ὁδηγηθῇ ἀπὸ τὴν πεῖραν ἂν πρέπῃ καὶ μέχρι τίνος ν' αὐξήσῃ τὸ προσωπικὸν τῶν κατωτέρων τούτων δικαστηρίων. Κατὰ τὸν ἐλάχιστον τοῦτον ὅρον ἡ δαπάνη ἑκάστου πρωτοδικείου, δυνάμει τῶν ἐδαφίων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 233 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων συμποσοῦται κατ' ἔτος ὡς ἑξῆς.

Μισθὸς τοῦ προέδρου	δρ.	3,600
» τοῦ εἰσαγγελέως	»	3,600
» τριῶν πρωτοδ. ἀνὰ δρ. 2400 κατ' ἔτος	»	7,200
» τοῦ ἀντεισαγγελέως	»	2,400
» τοῦ γραμματέως	»	1,800
Τὸ ὅλον	δρ.	18,600

Ὁ ἀριθμὸς τῶν πρωτοδικείων τοῦ Βασιλείου ἐπροσδιορίσθη εἰς δέκα, ἐλάχιστον ὅρον τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ ἄρθρῳ τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ κανονισθέντων, ἑπομένως ἡ ἐτησία δαπάνη ἔπρεπε ν' ἀναβαίνῃ εἰς 186,000 δραχμάς.

Τὸν ἐλάχιστον τοῦτον ὅρον δὲν τὸν βλέπομεν ὑπερβαινόμενον κατὰ τὸ 1836, ἀλλὰ κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη ἐγένετο χρεία αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τούτου διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους.

1. Κατὰ τὸν νόμον (ἄρθρον 32 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ 363 τῆς ποινικ. δικονομίας.) τὰ πλημμελειοδικεῖά μας σύγκεινται ἐκ μελῶν πέντε. Συγκροτουμένων λοιπῶν τῶν πρωτοδικείων ἀπὸ τὸν πρόεδρον καὶ τρεῖς μόνον πρωτοδίκας, τὰ πλημμελειοδικεῖα δὲν ἐδύναντο νὰ συνεδριάσωσιν εἰμὴ προσκαλουμένου τακτικῶς ἑνὸς παρέδρου· ἀλλ' οἱ πλεῖστοι πάρεδροί μας δὲν εἶναι ὡς ἀλλαχοῦ, ἄνθρωποι παρασκευαζόμενοι εἰς τὸ δικαστικὸν στάδιον διὰ τῆς προκαταρκτικῆς ἐκπληρώσεως τῶν τοιούτων καθηκόντων καὶ ἑπομένως ἔχοντες γνώσεις τινὰς, θεωροῦντες τὰ ἔργα ταῦτα ὡς κύρια αὐτῶν ἔργα καὶ νομίζοντες χρέος των νὰ καταβάλλωσι περὶ τὴν ἐκτέλεσίν των ὅλον τὸν δυνατὸν ζῆλον, διότι ἐλπίζουσιν ἀμοιβὴν τῶν κόπων των. Οἱ πάρεδροί μας εἶναι, ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων, ἄνθρωποι κτηματίαι ἢ ἔμποροι, διωρισμένοι ἐξ ἀνάγκης καὶ ἐκπληροῦντες ὅλως διόλου παράργως τὰ καθήκοντα ταῦτα. Δὲν εἶναι λοιπὸν δυνατὸν νὰ καλῶνται τακτικῶς εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων των καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἀπόλυτος χρεία νὰ ὑπάρχῃ συγκεκροτημένον τὸ δικαστήριον ἀπὸ τακτικοὺς δικαστὰς, εἰς δὲ τοὺς παρέδρους νὰ μὴ καταφεύγῃ εἰμὴ ἐν περιπτώσει κωλυμάτων· ἄλλως ἡ διαχείρισις τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἀπήντα, ὡς ἀπὸ πείρας ἀπεδείχθη, τὰ μεγαλήτερα προσκόμματα.

2. Νόμος ἐξεδόθη τὴν 8 Δεκεμβρίου 1839 περὶ διαιρέσεως τῶν πρωτοδικείων εἰς δύο τμήματα· ὁ νόμος οὗτος ὑπηγορεύθη ἀπὸ κατεπείγουσαν ἀνάγκην. Κατὰ τὴν σύστασιν τῶν δικαστηρίων ἐπεσωρεύθησαν εἰς αὐτὰ ὅλαι αἱ ὑποθέσεις αἱ παραχθεῖσαι εἰς διάστημα πολλῶν ἐτῶν καθ' ἃ ἡ Ἑλλὰς ἐχήρευε δικαιοσύνης· ἐκτὸς τούτων εἰσήγοντο καθεκάστην καὶ νέαι οὐκ ὀλίγαι, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἐξογκοῦτο ὁλονὲν καθόσον ἀνεπτύσσετο ἡ ἐμπορικὴ καὶ ἐν γένει ἡ συναλλακτικὴ κίνησις καὶ ηὔξανε ὁ πληθυσμὸς τοῦ Κράτους, ὅστις καθ' ἃς ἔχομεν ἐπισήμους πληροφορίας ἐνῷ κατὰ τὸ 1837 συνεποσοῦτο εἰς 801254 κατοίκους, κατὰ τὸ 1840 ἀνέβη εἰς 881,132 καὶ ἑπομένως ἐπροόδευσε καθ' ἓν δέκατον. Ἐντεῦθεν συνέβη πολλαχοῦ σημαντικὴ καθυστέρησις περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων καὶ ὑπηγορεύθη τὸ μέτρον τῆς διαιρέσεως τινῶν εἰς δύο τμήματα καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ καθότι μὲ τέσσαρα μέλη ὧν τὸ ἓν τοὐλάχιστον, ἐνίοτε δὲ καὶ δύο, ἐξεπλήρουν ἔργα ἀνακριτοῦ καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μετέχωσι τῶν πολιτικῶν ἐργασιῶν, μόλις ἠδύνατο νὰ συγκροτηθῇ ἓν τμῆμα.

3. Ἡ Ἑλλὰς μόλις ἐξερχομένη ἀπὸ τὴν ἐπανάστασίν της κατὰ τὰ παρελθόντα ταῦτα ἔτη καὶ ἔχουσα νὰ καθιδρύσῃ συμφέροντα τάξεως καὶ νομιμότητος ἀπέναντι πολλῶν ἐξῶν ἀταξίας καὶ ἀνομίας αἴτινες εἶχον ῥιζώσει ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου καὶ τῶν ἐμφυλίων στάσεων, ἔμελλεν ἀναγκαίως νὰ εὑρεθῇ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐνίοτε εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τῆς δικαιοσύνης. Καὶ τῷ ὄντι στάσεις τινὲς, κατ' εὐτυχίαν ταχέως κατευνασθεῖσαι, καὶ λῃστεῖαι ὄχι ὀλίγαι ἀνεφάνησαν κατὰ τὰ ἔτη 1836, 1837, 1838 καὶ 1839· ἐκ τούτου προέκυψεν ἐπισώρευσις ἔκτακτος ποινικῶν ὑποθέσεων αἵτινες ὁσάκις διεξήγοντο ἀπὸ τὰ τακτικὰ δικαστήρια ἀπησχόλουν τοὺς ἀνακριτὰς καὶ τὰ συμβούλια, ὁσάκις δ' ὑπεβάλλοντο εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐκτάκτων στρατοδικείων ἐπῆγον τὴν κολόβωσιν τῶν πρωτοδικείων ὡς ἐκ τοῦ διορισμοῦ τινῶν ἐκ τῶν μελῶν εἰς τὰ ἔκτακτα ἐκεῖνα δικαστήρια. Καὶ ἐκ τούτου λοιπὸν ἐπίσης ἡ ἀνάγκη τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πρωτοδικῶν.

Ακαδημία Αθηνών/ Academy of Athens

Ἡ Κυβέρνησις πειθομένη εἰς τοὺς λόγους τούτους ἐπρόσθεσε ἀπὸ τοῦ 1837 εἰς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῶν τριάκοντα πρωτοδικῶν, ἄλλους δέκα ἕως δεκαπέντε, ὅρον τὸν ὁποῖον ἄχρι τοῦδε δὲν ὑπερέβημεν καὶ ἐλπίζομεν νὰ μὴ ὑπερβῶμεν πολύ. Οὕτως ἐξηγεῖται ἡ ἐπὶ 30000 σχεδὸν δραχμῶν αὔξησις τοῦ ἄρθρου τούτου κατὰ τὸ 1837 καὶ ἐφεξῆς ἡ ἀναβιβάσασα τὸ ὅλον αὐτοῦ ποσὸν εἰς δραχ. 210,000 περίπου. Αἱ περιπλέον ἀναφερόμεναι 50,000 δραχ. κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ 1838, ἀποτελοῦσι τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφέων, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ὡρίσθη εἰς δύω ὑπογραμματεῖς καὶ 3 γραφεῖς εἰς ἕκαστον πρωτοδικεῖον. Κατὰ τὴν ἀναλογίαν ταύτην ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν ὑπογραμματέων ἔπρεπε νὰ ἀναβαίνῃ εἰς 20 καὶ τῶν γραφέων εἰς 30, ἡ δὲ δαπάνη διὰ μὲν τοὺς πρώτους εἰς 24000 δραχ. διὰ δὲ τοὺς δευτέρους εἰς 21600, διὰ δὲ τὸ ὅλον εἰς 45600 δραχμάς. Ἔγειναν ὅμως αὐξήσεις τινὲς εἰς δικαστήρια ἔχοντα πολὺ περισσοτέρας παρὰ τὰ λοιπὰ ἐργασίας, οἷον εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις, εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ, εἰς τὸ ἐν Τριπόλει καὶ αἱ αὐξήσεις αὗται ἀναβιβάζουσι τὸ ἀνάλωμα τοῦτο εἰς τὸν προαναφερθέντα ὅρον τῶν 50,000 δραχ.

2. Ὑλικόν.

Τὰ ἐνοίκια καὶ τὰ κυρίως γραφικὰ ἔξοδα τῶν πρωτοδικείων, τὰ ἐνοίκια, οἱ μισθοὶ τῶν γραφέων τῶν εἰσαγγελέων καὶ τὰ γραφικὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου αὐτῶν, ἀποτελοῦσι τὸ δεύτερον ἄρθρον τοῦ κεφαλαίου τούτου τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν εἶναι μεγαλήτερον εἰς τὰ τελευταῖα τέσσαρα ἔτη παρ' εἰς τὰ δύω πρῶτα διὰ τὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην συμβᾶσαν αὔξησιν τῶν δικαστικῶν ἐργασιῶν, περὶ ἧς ἐγένετο ἀνωτέρω λόγος. Εἴπομεν ἤδη ὅτι πολλαχοῦ ἐδιορίσθησαν δύω ἀνακριταί, φυσικῷ τῷ λόγῳ ἕκαστος αὐτῶν ἔχει ἰδιαιτέραν γραφικὴν δαπάνην. Εἴπομεν ὅτι διάφορα πρωτοδικεῖα ἐδιαιρέθησαν εἰς δύω τμήματα, ἐπίσης αὐξάνει καὶ ἐκ τούτου τὸ ἀνάλωμα τοῦ ὑλικοῦ· Πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις δύω πρωτοδικεῖα, τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ τὸ ἐν Ναυπλίῳ, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1841 ἔδρευον εἰς δημόσια καταστήματα, ἠναγκάσθησαν ἔκτοτε νὰ τὰ ἐγκαταλείψωσι (τὸ μὲν διὰ τὴν κακὴν κατάστασιν τῆς οἰκοδομῆς, τὸ δὲ διότι καταλληλότερον ἐθεωρήθη εἰς ἄλλην δημόσιον ὑπηρεσίαν) καὶ νὰ μεταβῶσιν εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, πληρόνοντα ἐνοίκια τὰ ὁποῖα πρότερον δὲν ἐπλήρουαν.

Ἐμποροδικεῖα

1. Προσωπικόν.

Κατὰ τὰ ἄρθρα 233 § 4 καὶ 5 καὶ 236 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Νόμου, εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα δὲν μισθοδοτοῦνται εἰμὴ ὁ πρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ μὲν πρῶτος λόγῳ 3600 δραχμ. κατ' ἔτος, ὁ δὲ δεύτερος λόγῳ 1800. Ἐπειδὴ δὲ τρία εἶναι τὰ ὑπάρχοντα ἐμποροδικεῖα, ἡ ὅλη δαπάνη αὐτῶν ἔπρεπε νὰ συμποσοῦται εἰς δραχ. 16200. Εἰς τὸν κανονικὸν τοῦτον ὅρον προσθετέον ἓν ἐπιμίσθιον 100 δραχ. κατὰ μῆνα τὸ ὁποῖον ἐλάμβανεν ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐμποροδικῶν μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1839, ἀπὸ δὲ τοῦ 1838 τὰς μισθοδοσίας 3 ὑπογραμματέων καὶ 3 γραφέων (ὧν ἀνὰ εἷς διατελεῖ παρ' ἑκάστῳ ἐμποροδικείῳ) συμποσουμένας εἰς δραχ. 5760 καὶ θέλομεν ἔχει διὰ μὲν τὰ δύω πρῶτα ἔτη 17400 δραχμ. ἐτήσιον ἀνάλωμα, διὰ δὲ τὰ τέσσαρα τελευταῖα (καὶ ἐκτὸς τοῦ προαναφερθέντος ἐπιμισθίου) 22,960 δρ. ἐτήσιον ἀνάλωμα, ὅρους εἰς τοὺς ὁποίους πώποτε δὲν ἔφθασεν ἡ πραγματικὴ δαπάνη, καθότι συνέβησαν διαλείμματα περὶ τὴν ἀναπλήρωσιν τινῶν θέσεων, διότι ἐγένοντο κρατήσεις ἀπὸ μισθοὺς ὑπαλλήλων ἀπόντων δι' ἀδείας κτλ.

2. Ὑλικόν.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπένειμεν εἰς ἕκαστον τῶν ἐμποροδικείων διὰ νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὸ ἐνοίκιον τοῦ καταστήματός του καὶ εἰς τὰ κυρίως γραφικὰ ἔξοδά του, 1,400 δραχ. ἐπιχορήγησιν κατὰ τὰ τέσσαρα πρῶτα ἔτη (1836—1839), ἀλλ' ἐπειδὴ παρετηρήθη ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι μεγαλήτερον τοῦ δέοντος, καθότι τῷ ὄντι οὐδ' ἐδαπανήθη πραγματικῶς εἰμὴ κατὰ τὸ 1837 ἔτος, ἠλαττώθη ἔπειτα ἡ ἐπιχορήγησις εἰς δραχ. 1,266 δι' ἕκαστον ἐμποροδικεῖον (δραχ. 3,800 διὰ τὰ τρία) αἱ ὁποῖαι καὶ αὐταί, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ πίνακος ὑπὸ στοιχ. β, δὲν ἐδαπανήθησαν ὅλαι.

Εἰρηνοδικεῖα.

1. Προσωπικόν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 235 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, τὰ μέλη τῶν εἰρηνοδικείων δὲν μισθοδοτοῦνται ἀπὸ τοῦ ταμείου, ἀλλ' ἀπολαμβάνουν τὰ τέλη καὶ δικαιώματά των· ἡ διάταξις αὕτη ἴσχυσεν ἀτροπολόγητος μέχρι τοῦ ἔτους 1839, ὅτε κατὰ τὴν 29 Ἀπριλίου, ἐξεδόθη τὸ περὶ χορηγήσεως ἐπιμισθίου εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας, καὶ γραμματεῖς αὐτῶν Β. Διάταγμα, ἔργον ἀληθοῦς ἀνάγκης διότι εἶχεν ἀποδειχθῆ ὅτι μὲ μόνα τὰ ἀπὸ τοῦ χαρτοσήμου τέλη των οἱ δικαστικοὶ οὗτοι ὑπάλληλοι ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑπάρξωσι καὶ ὅτι τινὲς μεταξὺ αὐτῶν δὲν ἀπελάμβανον εἰμὴ πέντε δραχμῶν πρόσοδον κατὰ μῆνα! Τὸ μέτρον τοῦ ἐπιμισθίου ἦλθε τῷ ὄντι εἰς βοήθειαν τῶν δικαστικῶν τούτων ὑπαλλήλων, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἴσως περιττὸν νὰ παρατηρηθῇ ἐνταῦθα ὅτι δὲν ἐθεράπευσε καθ' ὁλοκληρίαν τὰς ἀνάγκας αὐτῶν τε καὶ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὅτι διὰ νὰ δύναται μὲν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἦναι αὐστηροτέρα περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν κατωτέρων τούτων δικαστῶν, νὰ δύναται δὲ νὰ εἰσάξῃ ἐντὸς τοῦ πολυτίμου αὐτοῦ κλάδου ἄνδρας μὲ παιδείαν, ἀληθεῖς τοῦ λαοῦ εὐεργέτας, ἦτο ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ τύχωσι βίου ἀνετωτέρου, εἴτε μισθοδοτούμενοι ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου, εἴτε λαμβάνοντες ἄλλην τινὰ δικαίαν καὶ εὔλογον ἀντιμισθίαν, διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων των καὶ ἰδίως τῶν τοῦ ὑποθηκοφύλακος ἔργων τὰ ὁποῖα σήμερον, καθὼς καὶ διάφορα ἄλλα, διεξάγουσι δωρεάν, μόνην ἔχοντες ἀμοιβὴν τὴν ἀπὸ τῶν δικαστικῶν καθηκόντων.

Ἡ δὲ ἤδη καταβαλλομένη εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας ἀπὸ τοῦ ταμείου ἀντιμισθία ἀναβαίνει.

Δι' 11 εἰρηνοδίκας	α. τάξεως	(εἰρηνοδ. κατ' ἔτος	480)	9,240
		(γραμματεὺς »	360)	
Διὰ 52	β'. »	(εἰρηνοδίκης »	360)	31,200
		(γραμματεὺς »	240)	
Διὰ 48	γ'. »	(εἰρηνοδίκης »	240)	19,320
		(γραμματεὺς »	180)	
		Τὸ ὅλον δραχμαὶ		59,760

Ἡ πραγματικὴ δαπάνη τοῦ ἔτους 1839 δὲν ἀναβαίνει εἰμὴ εἰς τὰ δύο τρίτα τοῦ ὅρου τούτου, καθότι τῷ ὄντι μόνον ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου τοῦ ἔτους ἐκείνου ἤρχισε νὰ ἐνεργῆται. Κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος πλησιάζει τὸ ἀνάλωμα εἰς τὸν ὁλικὸν ὅρον, τὸν ὁποῖον ὅμως δὲν φθάνει οὐδὲ τότε καθότι πάντοτε γίνονται οἰκονομίαι τινὲς ἀπὸ κενὰς ἐκ διαλειμμάτων θέσεις καὶ ἀπὸ κρατήσεις ἐπὶ τῆς ἀντιμισθίας ἀπόντων ὑπαλλήλων.

2. Ὑλικόν.

Οἱ εἰρηνοδίκαι ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰ γραφικὰ ἔξοδά των ἀπὸ τὰ τέλη καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν, ἐξαιρέσει 1 τοῦ καταστήματος τὸ ὁποῖον προμηθεύεται εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς δήμους· καὶ 2 τῶν ἐφημερίδων τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Ἑλλ. Ταχυδρόμου καὶ τῶν σφραγίδων αὐτῶν, ἅτινα πάντα πληρόνονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποτελοῦσι τὴν δαπάνην τοῦ ὑλικοῦ.

Ἡ τιμὴ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἦτο μέχρι τοῦ 1840 δραχμαὶ 24 κατ' ἔτος, ἡ τιμὴ τοῦ Ἑλλ. Ταχυδρόμου δραχ. 40. Ἡ δαπάνη τῶν σφραγίδων εἶναι ἀσήμαντος καθότι ἅπαξ γινομένη δὲν ἐπανέρχεται εἰμὴ καθ' ὅσον συσταίνεται νέον εἰρηνοδικεῖον ἢ συμβῇ ἀπώλεια τῆς σφραγίδος παλαιοῦ. Κυρίως λοιπὸν τὸ τακτικὸν ἔξοδον τῆς Γραμματείας δι' ἕκαστον εἰρηνοδικεῖον συνίσταται εἰς 64 δραχ. κατ' ἔτος. Ἡ δὲ παρατηρουμένη ἀνωμαλία περὶ τὰ ποσὰ τῶν διαφόρων ἐτῶν προκύπτει ἐκ τοῦ ὅτι 1 ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰρηνοδικείων ὅστις κατὰ τὸ 1836 συσεποσοῦτο εἰς 80 μόνον, κατὰ τὸ 1841 ἀνέβη εἰς 108· 2 ὅταν γίνεται σύστασις νέου εἰρηνοδικείου, αὐξάνει ἡ δαπάνη ὄχι μόνον κατὰ λόγον τῆς ἐτησίας τιμῆς τῶν ἐφημερίδων τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου, ἀλλὰ συγχρόνως γίνεται καὶ μία ἔκτακτος δαπάνη διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἐφημερίδων τῆς Κυβερνήσεως ὅλων τῶν προλαβόντων ἐτῶν, ὥστε συστηθέντων ἐντὸς ἑνὸς ἔτους δέκα λ. χ. εἰρηνοδικείων, ἡ μὲν τακτικὴ ἐντεῦθεν τοῦ ἀναλώματος αὔξησις ἦτο ἄχρι τοῦδε ἐκ δραχ. 640, ἡ δ' ἔκτακτος (τιμὴ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως διὰ 5 ἢ 6 ἔτη) ἀναβαίνει εἰς 1,200 καὶ ἐπέκεινα. Ἄλλως τε ἡ δαπάνη αὕτη δὲν εἶναι πραγματικὴ

Ἀκαδημία Ἀθηνῶν / Academy of Athens

καθότι ἐξέρχεται ἀφ' ἑνὸς δημοσίου ταμείου καὶ εἰσέρχεται εἰς ἄλλο, καθὸ πληρονομένη εἰς τὸ Βασ. Τυπογραφεῖον.

Ὑποδίκων φυλακαί.

1. Ἔνοικιον.
2. Ἐπισκευαί.

Εἰς ἓξ ἕδρας πλημμελειοδικῶν (εἰς Πάτρας, Σύρον, Λαμίαν, Μεσολόγγιον, Καλάμας καὶ Σπάρτην) ἐνοικιάζονται φυλακαὶ καὶ εἰς τέσσαρας (εἰς Ἀθήνας, Χαλκίδα, Ναύπλιον καὶ Τρίπολιν) ὑπάρχουν δημόσια καταστήματα διατεθειμένα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Συνήθως τὰ ἐνοίκια τῶν φυλακῶν ἐνεβαίνουν εἰς 2,600 περίπου δραχ. κατ' ἔτος· ἂν ἐνίοτε ἡ δαπάνη αὕτη ὑψοῦται μέχρι 3,600 δραχμῶν αἴτιον εἶναι, ὅτι ἡ ἐνιαχοῦ πυκνότερα ἐπισώρευσις ὑποδίκων εἴτε ὡς ἐκ τῆς συγκροτήσεως κακουργιοδικείων εἴτε ἐξ ἄλλων αἰτιῶν, προκαλεῖ ἐνίοτε τὴν ἐνοικίασιν δευτέρων φυλακῶν, ὡς συνέβη εἰς Ἀθήνας, εἰς Σύρον κλπ.

Ἡ ἐπισκευὴ τῶν φυλακῶν εἶναι δαπάνη ἔκτακτος καὶ ἀκανόνιστος, προξενουμένη ὡς ἐκ τῆς ὄχι καλῆς καταστάσεως τῶν ὑπαρχόντων τεσσάρων δημοσίων καταστημάτων, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον τὸ ἐν Ναυπλίῳ ᾠκοδομήθη ἀπ' ἀρχῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Μολαταῦτα κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐπεριορίσθη εἰς μικρὰ πράγματα.

3. Μισθοὶ φυλακιτῶν.

Τὴν σήμερον δὲν ὑπάρχουν εἰμὴ δέκα τακτικοὶ φυλακῖται ὧν οἱ ἐν Σπάρτῃ, ἐν Καλάμαις, ἐν Τριπόλει καὶ ἐν Μεσολογγίῳ μισθοδοτοῦνται λόγῳ 42 δραχ. κατὰ μῆνα, οἱ ἐν Χαλκίδι, ἐν Σύρῳ, ἐν Ναυπλίῳ, ἐν Πάτραις καὶ ἐν Λαμίᾳ λόγῳ 60 δραχ. κατὰ μῆνα. Οἱ μισθοὶ οὗτοι συνιστῶσιν ἐτήσιον ἀνάλωμα δραχ. 5736, ἡ δὲ φαινομένη κατὰ τὰ 1837, 38 καὶ 39 ὑπερβασις τοῦ ποσοῦ τούτου προέκυψεν ἐκ τοῦ ὅτι κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἐτῶν τούτων ὑπῆρχον εἰς Ἀθήνας, εἰς Ναύπλιον καὶ εἰς Χαλκίδα τρεῖς ἀνώτεροι φυλακῖται, ἐκ τῶν Φαλαγγιτῶν λαμβανόμενοι, μὲ 20 δραχμ. ἐπιμίσθιον ἕκαστος κατὰ μῆνα, ἡ δ' ἐνοικίασις δευτέρων φυλακῶν περὶ ἧς ἀνωτέρω ἐγένετο ἤδη λόγος ἐπροκάλει ἐκ διαλειμμάτων τὸν διορισμὸν δευτέρων προσωρινῶν φυλακιτῶν.

4. Διατροφὴ ὑποδίκων.

Ὅλοι οἱ ἐνδεεῖς ὑπόδικοι τρέφονται δαπάνῃ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ ἐπειδὴ παρ' ἡμῖν συνήθως ἡ πενία συνοδεύει τὴν παραβάσιν τῶν νόμων, τῶν πλείστων ἂν ὄχι ὅλων τῶν προστυλακισμένων ἡ συντήρησις εἶναι εἰς βάρος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἡμερουσία τροφὴ τοῦ ὑποδίκου εἶναι ὡρισμένη εἰς 30—35 λεπ. ἀλλὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐπαρκεῖ ἐκτὸς τῆς τροφοδοσίας, καὶ εἰς τὴν ἐνδυμασίαν καὶ εἰς τὴν καθαριότητα καὶ εἰς τὴν ἰατρικὴν θεραπείαν τῶν ἀνθρώπων τούτων, ὥστε δύναται νὰ ὑπολογισθῇ ὅτι ἕκαστος ὑπόδικος δαπανᾷ κατὰ μῆνα, μέσον ὅρον, 12 δραχ.

Ἔξοδα ποινικῆς δικαιοσύνης.

1. Ἐπιμίσθια ἀνακριτῶν.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 234 τοῦ Δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, οἱ ἀνακριταὶ λαμβάνουν κατ' ἔτος ἐπιμίσθιον 300 δραχ., ἐπειδὴ δὲ εἰς ἕκαστον πλημμελειοδικεῖον ὑπάρχει τοὐλάχιστον εἷς ἀνακριτής, ἡ ὅλη δαπάνη ἔπρεπε ν' ἀναβαίνῃ εἰς 3,000 δ. χ. κατ' ἔτος· ἀλλ' ἡ διάταξις τοῦ νόμου προσεπιφέρει ὅτι ἡ ἀμοιβὴ αὕτη δὲν τοὺς δίδεται εἰμὴ ὅταν εὐαρεστήσωσιν ἐντελῶς ἐκπληροῦντες τὰ καθήκοντά των. Εἰς τὰ πρῶτα ταῦτα ἔτη τῆς συστάσεως τῶν δικαστηρίων ἦτο δύσκολον οἱ πρωτόπειροι οὗτοι ὑπάλληλοι νὰ εὐαρεστῶσιν ἐντελῶς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων των, ἀφ' ἑτέρου ὅμως δὲν ἦτο δίκαιον νὰ στερῶνται παντάπασιν ἀμοιβῆς τινος, εὐαρεστοῦντες τὸ κατὰ δύναμιν· ὅθεν ἡ Γραμματεία ἐνόμισε κατάλληλον ν' ἀπονείμῃ μέρος τοὐλάχιστον τῆς ἀντιμισθίας ταύτης ἀνάλογον τῆς καταβληθείσης ἀπὸ ἕκαστον ἱκανότητος καὶ ἐπιμελείας, καὶ ἐντεῦθεν ἡ ὑπάρχουσα κατὰ τὰ τρία πρῶτα ἔτη, μείωσις τοῦ κανονικοῦ ὅρου τῶν 3,000 δραχ. μείωσις ἥτις πραγματικῶς ἐξακολουθεῖ ἐν μέρει καὶ κατὰ τὰ 1839 καὶ 1840, κατὰ τὰ ὁποῖα ἡ δαπάνη δὲν φαίνεται μεγαλητέρα εἰμὴ διότι ἔγεινεν, ὡς προείρηται, αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνακριτῶν.

2. Ἔξοδα πορείας τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων.

Κατὰ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἄρθρου 63 τῆς ποινικῆς διατιμήσεως, οἱ ἀνακριταὶ καὶ οἱ ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπάλληλοι λαμβάνουσι, μακρυνόμενοι τῆς ἕδρας των πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τῆς ποινικῆς δικονομίας ἀνατεθειμένων εἰς αὐτοὺς ἔργων, δι' ἔξοδα μὲν τροφῆς καὶ διατριβῆς δραχ. 3. ἢ 5 τὴν ἡμέραν, καθ' ὅσον ἐμακρύνθησαν μόνον πλειότερον τῶν 5 χιλιομέτρων ἢ καὶ πλειότερον τῶν 2 μυριομέτρων, δι' ἀγώγιον δὲ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει δραχ. 2. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ δραχ. 3. διὰ πᾶν μυριόμετρον, ἀριθμουμένης ἅπαξ τῆς προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου.

Τῆς διατάξεως ταύτης προϊὸν εἶναι τὸ δεύτερον ἄρθρον τῶν ἐξόδων τῆς ποινικ. δικαιοσύνης τὸ ὁποῖον κατ' ἀρχὰς μικρὸν ἀνεπτύχθη μετέπειτα δι' οὓς λόγους ἀνεπτύχθησαν ὅλα ἐν γένει τὰ ἔξοδα τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, λόγους τοὺς ὁποίους θέλομεν ἐκθέσει κατωτέρω, ὅταν πραγματευθῶμεν τὸ οὐσιωδέστερον αὐτῶν ἄρθρον, τὸ τέταρτον.

3. Ἔνοικια ἀνακριτηρίων.

Ἔνοικια ἀνακριτηρίων πληρόνονται ὅπου τὰ καταστήματα τῶν πρωτοδικείων δὲν εἶναι ἱκανὰ εὐρύχωρα ὥστε νὰ ἐργάζωνται ἐν αὐτοῖς καὶ οἱ ἀνακριταί· τοῦτο δὲ δὲν γίνεται ἤδη εἰμὴ εἰς μόνον τὸ Μεσολόγγιον, καθότι τὰ λοιπὰ ἰδιαίτερα ἀνακριτήρια (δύο τῶν ἀριθμὸν) συνεγωνεύθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος μὲ τὰ πρωτοδικεῖα τῶν ὁποίων ἀποτελοῦσι μέρος.

4 Ἀποζημιώσεις μαρτύρων κ.λ.π.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο σύγκειται·

1. Ἀπὸ τὰς ἀντιμισθίας καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ἰατρῶν, τῶν χειρούργων, τῶν μαιῶν, τῶν ἐμπειροτεχνῶν καὶ τῶν ἑρμηνέων (ἄρθρον 15 κ. ἐπ. τῆς ποινικῆς διατιμήσεως.)
2. Ἀπὸ τὰ δικαιώματα τῶν μαρτύρων (ἄρθρ. 23 καὶ ἐπ. τῆς αὐτῆς.)
3. Ἀπὸ τὰ πρὸς φύλαξιν ἐπιτεθειμένων σφραγίδων κλπ. ἔξοδα (ἄρθ. 32 κ. ἐπ.)
4. Ἀπὸ τὰ δικαιώματα τῶν κλητήρων (ἄρθρ. 51) καὶ]
5. Ἀπὸ τὰ ἔξοδα πορείας ὅλων τῶν προαναφερθέντων (ἄρθ. 65 καὶ ἐπ.)

Καθ' ὅλα τὰ ἔτη περὶ τῶν ὁποίων ἤδη δίδεται λόγος παρατηροῦμεν τὰ ἔξοδα ταῦτα βαθμηδὸν ἐξογκούμενα· ! τίνος ἄραγ' ἕνεκα ; πρέπει ν' ἀποδόσωμεν τὴν αὔξησιν ταύτην εἰς τὴν αὔξησιν τῶν κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν ὁποίων γίνονται; Ἠθέλαμεν οὐσιωδῶς ἀπατηθῆ ἂν ἀπὸ τῆς περισσείας τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ἐσυνάγομεν τὸ πόρισμα ὅτι ἐπερίσσευσαν ἀναλόγως καὶ αἱ ἀθέμιτοι πράξεις, καθότι οὕτω σκεπτόμενοι καὶ ἀφορῶντες εἰς τὸ ὅτι τὰ ἔξοδα ταῦτα εἶναι περισσότερα ἢ πρότερον κατὰ τὰ δύω τελευταῖα ἔτη, ἔπρεπε νὰ συμπεράνωμεν ὅτι κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα ἡ Ἑλλὰς διετέλει εἰς χειροτέραν παρά ποτε κατάστασιν, ἐνῷ ἀπεναντίας πασίγνωστον εἶναι ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην καὶ μάλιστα κατὰ τὸ 1841, ὄχι μόνον στάσις δὲν συνέβη οὐδεμία, ἐνῷ κατὰ τὸ 1836, τὸ 1837 καὶ 1838 εἶχον συμβῆ τοιαῦται, ἀλλὰ καὶ ἡ λῃστεία ἡ μαστίσασα προηγουμένως ἐκ διαλειμμάτων διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος σχεδὸν ἐντελῶς κατέπαυσεν.

Δὲν λέγω ὅτι δὲν εὑρέθημεν κατά τινα τῶν προηγουμένων ἐτῶν εἰς ἐκτάκτους ποινικὰς περιστάσεις, οὐδὲ ἀρνοῦμαι ὅτι ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ, τὴν ὁποίαν ἔλαβον ἤδη ἀφορμὴν ν' ἀναφέρω ἀνωτέρω, δὲν δύναται ν' ἀναφαίνεται κατ' ἔτος καὶ τις αὔξησις ἀθεμίτων πράξεων· ἀλλ' ἡ μὲν πρόοδος τοῦ πληθυσμοῦ δὲν εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ ἐξηγῇ τὴν παντάπασι δυσανάλογον πρόοδον τῆς δαπάνης, τὰς δὲ ἐκτάκτους περιστάσεις τὰς ἴδομεν παρερχομένας ἐνῷ καιρῷ τὰ ποινικὰ ἔξοδα ἐξηκολούθουν ἐξογκούμενα. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ὑπάρχῃ αἰτία τοῦ πράγματος ἄλλη μονιμωτέρα καὶ ἀληθεστέρα καὶ τοιαύτη εἶναι ἡ κατ' ἔτος αὐστηροτέρα καταδίωξις καὶ ἀκριβεστέρα ἐξέλεγξις τῶν ἀθεμίτων πράξεων.

Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ἐξαιτοῦμαι τὴν ἄδειαν νὰ παρατηρήσω τὰ ἑξῆς·

Πρέπει βεβαίως νὰ ὑπάρχῃ εὔλογός τις ἀναλογία μεταξὺ τῶν ἐξόδων τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ συνόλου τῆς δικαστικῆς δαπάνης, καθόσον τὰ πρῶτα εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Πίναξ Α. Διαχείρισις τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. κατὰ τὰ ἔτη 1836, 1837 καὶ 1838.

	Ἄρθρα	Διασάφησις κονδυλίων.	Χρῆσις 1836. Τὰ πληρωθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβ. 1837.		Χρῆσις 1837. Τὰ πληρωθέντα ἀπὸ 1. Ἰανουαρ. μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1838.		Χρῆσις 1838. Τὰ πληρωθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρ. μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1839.		Ὁλικὸν ποσὸν	
Α.		Γραμματεῖα								
	1	Τακτικαὶ μισθοδοτήσεις	14,690	33	22,505	46	24,439	92	61,635	71
	2	Ἔκτακτοι μισθοδοτήσεις	3,600		3,600		4,048	32	11,248	32
	3	Γραφείου ἔξοδα	23,982	65	11,591	2	9,114	73	44,688	40
Β.		Ἄρειος Πάγος								
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ	50,205		52,401	22	50,120	82	152,727	4
	2	Γραφείου ἔξοδα	3,300		2,699	99	2,699	88	8,699	87
Γ.		Ἐφετεῖα								
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ	65,245	84	67,504	77	77,802	62	210,553	23
	2	Γραφείου ἔξοδα	7,350		7,199	70	7,399	81	21,949	51
Δ'.		Ἐμποροδικεῖα								
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ	16,370		16,911	66	22,575	61	55,857	27
	2	Γραφείου ἔξοδα	3,585		4,200		3,250		11,035	
Ε'.		Πρωτοδικεῖα								
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ	183,530	52	210,059	64	260,257	51	653,847	67
	2	Γραφείου ἔξοδα	26,144	60	29,930	33	34,275	55	90,350	48
Ϛ'.		Εἰρηνοδικεῖα.								
	2	Ἀποσκευῆς ἔξοδα	6,204		7,946		5,000		19,150	
Ζ'.		Ὑποδίκων φυλακαί								
	1	Μισθοὶ φυλακιτῶν	5,710	23	6,672		6,672	16	19,054	39
	2	Ἐνοίκια φυλακῶν	2,346	62	2,826	15	2,514	10	7,686	87
	3	Ἐπισκευαὶ φυλακῶν	5,662	54	2,078	23	3,182	70	10,923	47
	4	Διατροφὴ ὑποδίκων	29,107	92	26,806	18	35,194	96	91,109	6
Η'.		Ἀνακριτικὰ ἔξοδα								
	1	Ἐπιμίσθια ἀνακριτῶν	2,514	6	2,786	66	2,944	63	8,245	35
	2	Ἔξοδα πορείας ἀνακριτῶν	1,557	8	2,762		4,645	11	8,964	19
	3	Ἐνοίκια ἀνακριτηρίων	384		384		404		1,172	
	4	Ἀποζημειώσεις μαρτύρων	34,290	40	61,639	33	99,889	35	195,818	8
	5	Ὑποδίκων μεταφοραί	1,181	44	2,351	73	728	25	4,261	42
Θ'.		Κακουργιοδικεῖα								
	1	Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἔξοδα	970	98	1,531	3	1,330	7	3,832	8
	2	Πορείας καὶ ἀποζημιώσεως ἔξοδα . . .	15,098	23	14,329	13	15,721	75	45,149	11
Ι'.		Ἐκτελέσεις θαναται-αποφάσεων								
	1	Μισθὸς δημίου	1,187	12	1,800		1,800		4,787	12
	2	Ἐνοίκια ἀποθηκῶν διὰ τὰς λαιμητόμους .	144		,144		132		420	
	3	Ἄλλα ὅμοια ἔξοδα	2,831	67	»		671	66	3,503	33
ΙΑ'.		Κτιρίων ἔξοδα								
	1	Δικαστήρια Ἀθην. Ναυπλίου καὶ Σπάρτης	5,180	37	51	60	270	38	5,502	35
ΙΒ'.		Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον								
	1	Στρατοδικείου ἔξοδα	14,626	50	5,139	78	6,643	12	26,409	40
	2	Ὑπηρεσίας ὑποθηκῶν ἔξοδα	»		536	13	25	25	561	38
		Χρῆσις 1834	1,583		»		»		1,583	
		» 1835	126		205		»		331	
		Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαρτίου 1842.	528,710	10	568,592	74	683,753	26	1,781,056	10

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών/ Academy of Athens

61. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Κυπαρισσίας, ἀπὸ τοὺς δήμους Κυπαρισσίας, Δωρίου, Αὐλῶνος καὶ Τριπύλης.

62. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἀνδριτσαίνης, ἀπὸ τοὺς δήμους Ἀνδριτσαίνης, Φυγαλίας καὶ Ἁλιφείρας.

63. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Βώλακος, ἀπὸ τοὺς δήμους Βώλακος, Ἀρίνης καὶ Σκυλλοῦντος.

64. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Πατρῶν, ἀπὸ τοὺς δήμους Πατρῶν καὶ Ἐριναίων.

65. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Φαρῶν, ἀπὸ τοὺς δήμους Φαραίων, Τριτεαίων καὶ Δυμαίων.

66. Πὸ εἰρηνοδικεῖον Αἰγίου, ἀπὸ τοὺς δήμους Αἰγίου, Πουρῶν καὶ Αἰγείρας.

67. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Κυναίθης, ἀπὸ τοὺς δήμους Καλαβρύτων, Κερπινῆς καὶ Λαπαθῶν.

68. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἀροανείας, ἀπὸ τοὺς δήμους Ἀροανείας, Ψωφίδος καὶ Κλειτορίας.

69. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Νονάκριδος, ἀπὸ τοὺς δήμους Νονάκριδος, Κραθίδος καὶ Φελλόης· ἡ ἕδρα τοῦ εἰρηνοδικείου τούτου μετατίθεται ἀπὸ τὸ χωρίον Σόλον εἰς τὸ τῆς ἁγίας Βαρβάρας.

70. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Πύργου, ἀπὸ τοὺς δήμους Λετριναίων καὶ Ὠλεναίων.

71. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἤλιδος, ἀπὸ τοὺς δήμους Ἠλιείων καὶ Πηνειείων.

72. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Μυρτουντίου, ἀπὸ τοὺς δήμους Μυρτουντίων καὶ Βουπρασίων.

73. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Λαμπίας, ἀπὸ τοὺς δήμους Λαμπιαίων καὶ Ὀλυμπίων.

Ἄρθρ. 2.

Συσταίνονται τρία νέα εἰρηνοδικεῖα. Τὸ πρῶτον ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ἄχρι τοῦδε εἰρηνοδικείου Σπάρτης, συγκείμενον ἀπὸ τοὺς δήμους Κροκεῶν, Μελλιτίνης, Φελλίας καὶ Τρινάσου, ἕδρεῦον εἰς Λεβέτσοβαν πρωτεύσαν τοῦ δήμου Κροκεῶν καὶ ὀνομαζόμενον εἰρηνοδικεῖον Κροκεῶν. Τὸ δεύτερον, ἐντὸς τῆς ἄχρι τοῦδε περιφερείας τοῦ εἰρηνοδικείου Κυρυτανίας, συγκείμενον ἀπὸ τοὺς δήμους Ἀγραίων, Παρακαμπυλίων καὶ Ἀπεραντίων, ἑδρεῦον εἰς Κεράσοβον, πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Ἀγραίων καὶ ὀνομαζόμενον εἰρηνοδικεῖον Ἀγραίων. Τὸ τρίτον, ἐντὸς τῆς ἄχρι τοῦδε περιφερείας τοῦ εἰρηνοδικείου Ἀμφίσσης, συγκείμενον ἀπὸ τοὺς δήμους Δωριέων καὶ Κυτινίων, ἕδραν ἔχον τὸ χωρίον κάτω Ἀγόριανη πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Δωριέων, καὶ ὀνομαζόμενον εἰρηνοδικεῖον Δωριέων.

Τὰ τρία ταῦτα νέα εἰρηνοδικεῖα θέλουν ἀποτελέσει ἰδιαίτερα ὑποθηκοφυλακεῖα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου χορηγουμένην εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν εἰρηνοδικείων ἀντιμισθιαν κατατάσσονται μεταξὺ τῶν τῆς δευτέρας τάξεως.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἀπριλίου (9 Μαΐου) 1842.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας πρὸς τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα περὶ τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐτῶν 1836, 1837, 1838, 1839, 1840 καὶ 1841.

ΒΑΣΙΛΕΥ!

Ὑποβάλλω εὐσεβάστως ὑπ' ὄψιν Σου τοὺς ἀπολογισμοὺς τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας διὰ τα ἓξ παρελθόντα ἔτη. Δὲν τοὺς περιέλαβον ἅπαντας εἰς ἕνα μόνον πίνακα, καθότι ὁ προϋπολογισμὸς ἔλαβε κατὰ τὸ 1839 ἔτος διάφορόν τινα διάταξιν καὶ ἑπομένως τὰ κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη κεφάλαια καὶ ἄρθρα αὐτοῦ δὲν ἀντιστοιχοῦσιν ἀκριβῶς πρὸς τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν τριῶν προηγουμένων· ἀλλ' ἡ τροπολογία δὲν εἶναι τοσαύτη ὥστε νὰ μὴ ἦναι εὔκολος ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ σύγκρισις ἑκάστης δαπάνης καθ' ὅλα τὰ ἔτη.

Τὴν σύγκρισιν ταύτην ἐπιχειρῶν ἤδη κατὰ τὴν σειρὰν τῶν ἐν τῷ ὑπὸ στοιχ. Β. πίνακι κεφαλαίων καὶ ἄρθρων, δεν θεωρῶ εὔλογον ν' ἀναχωρήσω ἀπὸ τῶν ἀπολογισμῶν τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, τῶν δημοσιευθέντων κατὰ τὸ 1836 καὶ πρὸς τούτους ν' ἀντιπαραθέσω τοὺς ἤδη συνταχθέντας, καθότι κατὰ μὲν τὰ ἔτη 1833 καὶ 1834 δὲν ὑπῆρχε παντάπασιν τὸ δικαστικὸν οἰκοδόμημα τοῦ ὁποίου ἡ συντήρησις προκαλεῖ σήμερον τὰς διαφόρους δαπάνας τοῦ προϋπολογισμοῦ μου, κατὰ δὲ τὸ 1835 ἔτος, ἂν καὶ ἐσυστήθησαν τὰ τακτικὰ δικαστήρια, αἱ πράξεις των ὅμως δὲν εἶχον λάβει τὴν ὁποίαν εἰς τὸ μετέπειτα παρατηροῦμεν ἀνάπτυξιν καὶ ἐκτὸς τούτου, ἡ συνοδεύουσα τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους ἐκείνου ἔκθεσις, βραχυλόγος καὶ περιληπτικὴ, δὲν ἐξηγεῖ λεπτομερῶς ὅλους τοὺς ἀριθμούς, οὐδὲ διαλύει ὅλας τὰς ἀμφιβολίας.

Ὡς βάσιν ἄρα τῆς συγκριτικῆς μου ἐργασίας νομίζω καταλληλότερον νὰ λάβω αὐτὰ τὰ καταστατικὰ Διατάγματα ἀφ' ὧν ἀπορρέει τὸ ἀνάλωμα ἑκάστου κεφαλαίου, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα γενομένας τροπολογίας τῶν διαταγμάτων τούτων, ἐξηγῶν τὰς ἀλλοιώσεις τὰς ὁποίας ἔπαθον περὶ τὴν ἐφαρμογήν των, καὶ, ὅπου ἡ δαπάνη ποικίλλεται ἀπὸ τὰς κατὰ τὰ διάφορα ἔτη περιστάσεις αἵτινες πολλάκις οὐσιωδῶς συντελοῦσιν εἰς τὴν κατασκευήν της, ἐκθέτων καὶ αἰτιολογῶν τὰς περιστάσεις ταύτας· ἐπὶ δὲ τέλους θέλω παραβάλει τὸ σύνολον τῶν ἐξόδων μας μὲ τὰ ἔξοδα ἄλλων ἐθνῶν διὰ νὰ ἐξαχθῇ ἀπὸ τούτου τὸ συμπέρασμα ἂν ἡ δικαιοσύνη ἀναλίσκῃ πολλὰ χρήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ ὄχι.

Παρατηρῶ προπάντων ὅτι ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ τελευταίου ἔτους δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ συνταχθῇ πλήρης (1) καὶ ὅτι, ἐκτὸς τῶν δύο πρώτων, ὅλα τὰ λοιπὰ αὐτοῦ κεφάλαια εἶναι ἀτελῆ· ἐντεῦθεν διὰ τὸ ἄδηλον τοῦ πραγματικοῦ αὐτῶν ὅρου, ἡ σύγκρισις συνήθως δὲν ὑπερβαίνει τὸ 1840 ἔτος.

Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

1. Προσωπικόν.

Ἄρχομαι ἀπὸ τοῦ πρώτου μέρους τοῦ πρώτου κεφαλαίου, ἤτοι ἀπὸ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας. Εἰς τὸν πίνακα τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν, τὸ μέρος τοῦτο διαιρεῖται εἰς δύο ἄρθρα, τὰς τακτικὰς μισθοδοτήσεις καὶ τὰς ἐκτάκτους. Εἰς τὸ δεύτερον τοῦτο ἄρθρον περιλαμβάνεται ἡ μισθοδοσία τοῦ δευτέρου ὑπουργικοῦ συμβούλου ὅστις, κατὰ τὸ καταστατικὸν διάταγμα, ὡς θέλει ἐξηγηθῇ κατωτέρω, ἔμελλε νὰ διατελῇ προσωρινῶς παρὰ τῇ Γραμματείᾳ· ἡ δὲ μισθοδοσία του εἶναι σημειωμένη κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη εἰς δραχμὰς 3600, ἐνῷ πραγματικῶς ἐλάμβανε τὸν ὁποῖον ὅλοι οἱ ὑπουργικοὶ σύμβουλοι μισθόν, ἤτοι δραχ. 4,200, καθότι τὸ συμπλήρωμα τοῦ ποσοῦ τούτου περιελαμβάνετο τότε εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον. Ἤδη θέλω ὁμιλήσει περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας ὡς περὶ

---

(1) Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ χρῆσις παντὸς ἔτους διαρκεῖ καὶ μετὰ τὴν λῆξιν αὐτοῦ· ἡ ἀναγκαία αὕτη παράτασις, ἥτις κατὰ πρῶτον περιελάμβανεν τοὺς ἓξ μῆνας τοῦ ἑπομένου ἔτους, ἤδη δὲν λήγει εἰμὴ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἑπομένου τούτου ἔτους, ὥστε ἡ δαπάνη τοῦ 1841 ἔτους δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ περιληφθῇ ὁλόκληρος εἰς τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος πίνακα, συνταχθέντα κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ ε. ε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

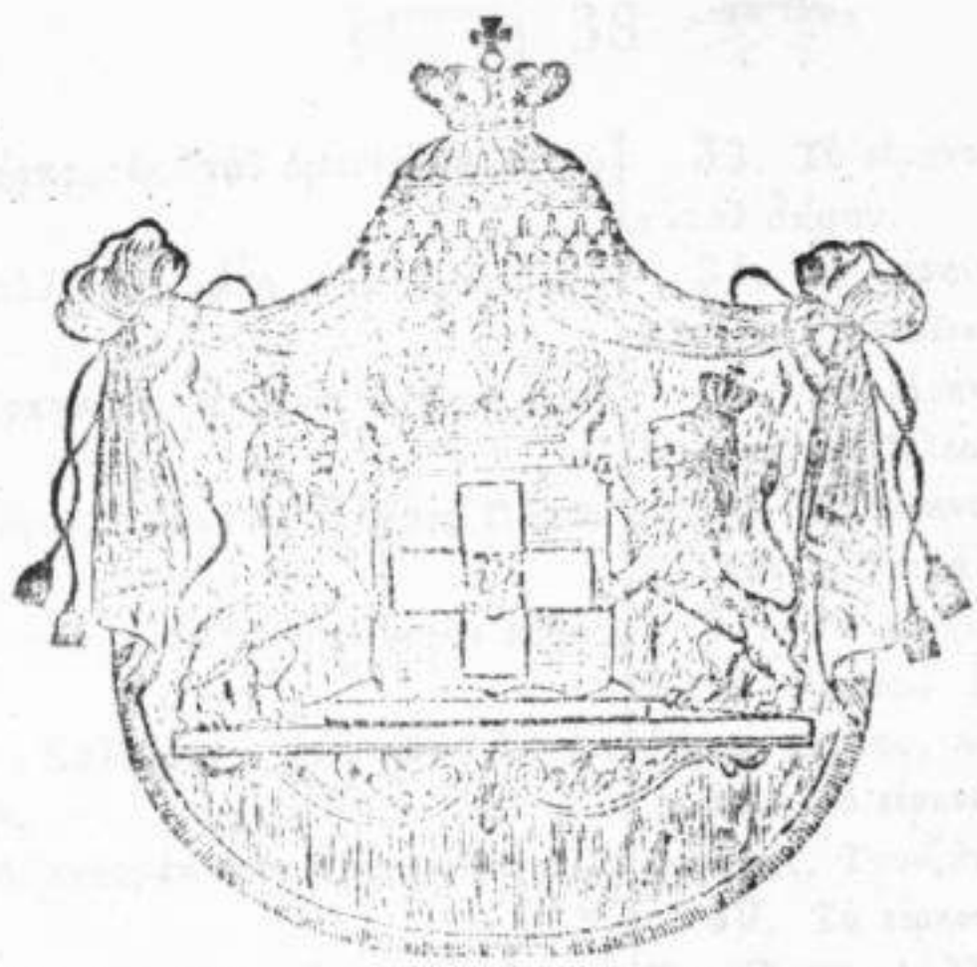

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 8. 1842 ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Μαΐου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διάταγμα 1) Περί τινων ἐγγραφῶν ὑποθηκῶν. — 2) Περὶ ὁριστικῆς ῥυθμίσεως τῆς δικαιοδοσίας εἰρηνοδικείων τινῶν τοῦ Κράτους. — Ἀναφορὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας πρὸς τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα περὶ τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐτῶν 1836, 1837, 1838, 1839, 1840 καὶ 1841. — Δηλοποίησις περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν. — Ἀγγελίαι ἀφορῶσαι τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τινων ἐγγραφῶν ὑποθηκῶν.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ ἐνεργῶνται καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, ὡς ἄχρι τοῦδε, αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ὑποθηκῶν καὶ αἱ προσημειώσεις αἱ ἐπὶ τῶν κτημάτων ὅσα κεῖνται εἰς τοὺς δήμους τῆς περιφερείας·

α. Τοῦ εἰρηνοδικείου Εἰδυλλίας εἰς τὸ ὑποθηκοφυλακεῖον Μεγάρων·

β. Τοῦ εἰρηνοδικείου Καλλίστης εἰς τὸ ὑποθηκοφυλακεῖον Θήρας·

γ. Τοῦ εἰρηνοδικείου Κορθίου εἰς τὸ ὑποθηκοφυλακεῖον Ἄνδρου·

δ. Τοῦ εἰρηνοδικείου Ἐλευσῖνος (τῆς Πελοποννήσου) εἰς τὸ ὑποθηκοφυλακεῖον Ψωφίδος.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα, ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Ἀπριλίου 1842.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὁριστικῆς ῥυθμίσεως τῆς δικαιοδοσίας εἰρηνοδικείων τινῶν τοῦ Κράτους

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ κανονισθῇ ἐκ νέου ἡ δικαιοδοσία διαφόρων εἰρηνοδικείων τοῦ Κράτους κατὰ συνέπειαν τῶν γενομένων τροπολογιῶν περὶ τὸν σχηματισμὸν τῶν δήμων ἐφ' οὓς ἐκτείνεται ἡ περιφέρειά των. Θεωροῦντες πρὸς τούτοις ἀναγκαῖον νὰ συστήσωμεν νέα τινὰ εἰρηνοδικεῖα, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Θέλουν σύγκεισθαι,

1. Τὸ κατὰ τὴν Νότιον πλευρὰν τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ τῶν Ἀθηνῶν εἰρηνοδικεῖον ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων τὸ ὁποῖον καὶ ἄχρι τοῦδε ὑπήγετο εἰς αὐτὸ καὶ ἀπὸ τοὺς δήμους Κεκροπίας καὶ Λαυρίου.

2. Τὸ κατὰ τὴν Βόρειον πλευρὰν τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ τῶν Ἀθηνῶν εἰρηνοδικεῖον ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν σημερινὴν αὐτοῦ συγκρότησιν, τὸ μὴ ὑπαγόμενον εἰς τὸ προηγούμενον εἰρηνοδικεῖον καὶ ἀπὸ τοὺς δήμους Φυλῆς καὶ Μαραθῶνος.

3. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Λεβαδείας, ἐκ τῶν δήμων Λεβαδείας, Πέτρας καὶ Ὀρχομενοῦ.

4. Τὸ ἄχρι τοῦδε εἰρηνοδικεῖον *Δαυλίδος*, μετονομαζόμενον εἰρηνοδικεῖον *Χαιρωνείας*, ἐκ τῶν δήμων Χαιρωνείας καὶ Ἀραχόβης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

5. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Θήρας, ἐκ τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ δήμου.

6. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Καλλίστης, ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ δήμου.

7. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Τραγαίας, ἐκ τῶν δήμων Τραγαίας καὶ Ἀπειρανθίας.

8. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Πάρου, ἀπὸ τοὺς δήμους Πάρου, Ναούσης καὶ Μαρπίσσης.

9. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Γαυρίου, ἀπὸ τὸν ὁμώνυμον αὐτοῦ δῆμον.

10. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Χαλκίδος, ἐκ τῶν δήμων Χαλκίδος καὶ Ληλαντίων.

11. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Αἴμνης, ἐκ τῶν δήμων Αἰγαίων καὶ Κιρρονηλέων.

12. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ξηροχωρίου, ἐκ τῶν δήμων Ἰστιαίων καὶ Αἰδιψίων.

13. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Κύμης, ἐκ τῶν δήμων Κυμαίων, Κοτυλαίων, Κονιστρίων καὶ Δυστίων.

14. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Καρύστου, ἐκ τῶν δήμων Καρυστίων καὶ Στυρῶν.

15. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Λαμίας, ἐκ τῶν δήμων Λαμίας, Φαλλάρων καὶ Ἡρακλεωτῶν.

16. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ὑπάτης, ἐκ τῶν δήμων Ὑπάτης, Τυμφρηστίων, Σπερχιαίων καὶ Μακρακωμητῶν.

17. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἀμαλιαπόλεως, ἐκ τῶν δήμων Ἀμαλιαπόλεως, Πτελεατῶν καὶ Κρεμαστῆς Λαρίσσης.

18. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἀμφίσσης, ἐκ τῶν δήμων Ἀμφίσσης, Κρίσης, Ἀντικύρρας καὶ Παρνασίων.

19. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Γαλαξειδίου, ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ δήμου.

20. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Δωρίδος, ἀπὸ τὸν δῆμον Αἰγιτίου καὶ Κροκυλίου.

21. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Μεσολογγίου, ἐκ τῶν δήμων Μεσολογγίου καὶ Μακρυνείας.

22. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ναυπάκτου, ἀπὸ τοῦ δήμου Ναυπακτίδος.

23. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Αἰτωλικοῦ, ἐκ τῶν δήμων Αἰτωλικοῦ καὶ Ὠλενείας.

24. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Κραββάρων, ἀπὸ τοὺς δήμους Προσχίου καὶ Ἀποδοτίας.

25. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Εὐρυτανίας, ἀπὸ τοὺς δήμους Καρπενησίου, Κτημενίων, Ἀρακυνθίων καὶ Καλλιδρομητῶν.

26. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἀγρινίου, ἀπὸ τοὺς δήμους Ἀγρινίου καὶ Θέρμου.

27. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Κουρήτιδος, ἀπὸ τοὺς δήμους Παμφίας καὶ Ἀμβρακίας, ἡ δ' ἕδρα αὐτοῦ προσδιορίζεται εἰς Πετροχῶρι, πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Παμφίας.

28. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Βονίτσης, ἀπὸ τὸν δῆμον Ἀνακτορίων.

29. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ξηρομέρου, ἀπὸ τοὺς δήμους Ἀστακοῦ, Σολίου καὶ Οἰνιάδος.

30. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Βάλτου, ἀπὸ τοὺς δήμους Ἀμβρακίας, Ἐχίνου, Ἰδομένης καὶ Θυάμου.

31. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ναυπλίας, ἀπὸ τοὺς δήμους Ναυπλίας, Μηδείας καὶ Μινώας.

32. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἄργους, ἐκ τῶν δήμων Ἄργους, Ἴσιῶν, Λυρκείας, Ἀλέας, Μυκηνῶν καὶ Ἰναχίας.

33. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἐπιδαύρου, ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ δήμου.

34. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Κορίνθου, ἀπὸ τοὺς δήμους Κορίνθου, Σικυῶνος, Σολυγείας καὶ Περαχώρας.

35. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Νεμέας, ἀπὸ τοὺς δήμους Νεμέας καὶ Κλεωνῶν.

36. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Τρικάλων, ἀπὸ τοὺς δήμους Πελλήνης, Τρικάλων καὶ Ζαχόλης.

37. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Φενεοῦ, ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ δήμου, ἕδρεῦον εἰς Γκούρα πρωτεύουσαν τοῦ δήμου τούτου, καὶ ἀπὸ τὸν δῆμον Στυμφαλίας.

38. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Καλαυρίας, ἀπὸ τοὺς δήμους Δρυόπης, Τροιζῆνος καὶ Μεθάνων.

39. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Τριπόλεως, ἀπὸ τοὺς δήμους Τριπόλεως, Φαλλάνθου, Τεγαίας καὶ Κορυθίου.

40. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ὀρχομενοῦ, ἀπὸ τοὺς δήμους Ὀρχομενοῦ, Μαντινείας καὶ Νάσσωνος.

41. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Καλτεζοῦντος, ἀπὸ τοὺς δήμους Καλτεζιῶν καὶ Βαλτεσίου.

42. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Πάρνωνος, ἀπὸ τοὺς δήμους Πάρνωνος, Τανίας καὶ Δολιανῶν.

43. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἄστρους, ἀπὸ τοὺς δήμους Θυρέας καὶ Βρασιῶν.

44. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Μεγαλοπόλεως, ἀπὸ τοὺς δήμους Μεγαλοπόλεως, Φαλαισίας καὶ Λυκοσούρας.

45. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ὑψοῦντος, ἀπὸ τοὺς δήμους Γόρτυνος καὶ Τρικολώνων.

46. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ψωφίδος, ἀπὸ τοὺς δήμους Θεισόας, Λυκουρίας καὶ Ἡραίας.

47. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Νυμφασίας, ἀπὸ τοὺς δήμους Νυμφασίας, Τευθίδος, Μυλάοντος καὶ Κλείτορος.

48. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἐλευσῖνος, ἀπὸ τοὺς δήμους Ἐλευσῖνος, Θαλπούσης καὶ Τροπαιῶν.

49. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Σπάρτης, ἀπὸ τοὺς δήμους Σπάρτης, Καστορίου, Πελλάνης καὶ Φάριδος.

50. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Χρυσάφης, ἀπὸ τοὺς δήμους Θεραπνῶν, Σελλασίας, Οἰνοῦντος καὶ Γερόνθρων.

51. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, ἀπὸ τοὺς δήμους Μονεμβασίας, Ἀσωποῦ, Ζάρακος, Ἕλους καὶ Βοιῶν.

52. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Πρασιῶν, ἀπὸ τοὺς δήμους Λιμναίου, Σελλινοῦντος καὶ Γλυπείας.

53. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Κάμπου, ἀπὸ τοὺς δήμους Λβίας καὶ Καρδαμύλης.

54. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Οἰτύλου, ἀπὸ τοὺς δήμους Λεύκτρου, Οἰτύλου καὶ Μέσσης.

55. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Γυθείου, ἀπὸ τοὺς τοὺς δήμους Γυθείου, Λαγίας, Κολοκυθίου, Καρυουπόλεως καὶ Μαλευρίου.

56. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Παμίσου, ἀπὸ τοὺς δήμους Παμίσου, Εὔβας καὶ Ἀριστομένους.

57. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Οἰχαλίας, ἀπὸ τοὺς δήμους Οἰχαλίας, Ἀνδανίας καὶ Ἰθώμης.

58. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Κορώνης, ἀπὸ τοὺς δήμους Κορώνης καὶ Κολλωνίδων.

59. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Πύλου, ἀπὸ τοὺς δήμους Πύλου, Μεθώνης καὶ Βουφράσου.

60. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἐράνης, ἀπὸ τοὺς δήμους Ἐράνης καὶ Φλεσιάδος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ